

„Dovydas elgėsi išmintingai visuose savo keliuose“

Sekmadienis, rugpjūčio 4d. 1985m., Baratarija, Trinidadas

„Jo lūpų žodžiais ir Avinėlio Krauju Mes nugalėjome.“

[Giesmė #116 – giesmynas „Gyvosios giesmės“ – Red.]

Amen. Galite atsiversti savo Biblijas, 1-a Samuelio 18. Turime keletą padėkos raštelių. Sesuo Vilma nori padėkoti Viešpačiui už visišką išgydymą nuo karštinės, galvos skausmų ir stiprių krūtinės skausmų po maldos ketvirtadienio vakarą. Amen. Ir brolis Garvinas Nunezas taip pat nori padėkoti Viešpačiui, kad išgydė jį nuo gerklės infekcijos po maldos praėjusį trečiadienį. Todėl tegul Dievas bus pašlovintas. Ištikimas yra Tas, kuris davė Pažadą.

1-a Samuelio 18 ir Psalmių 101-as, skaitysime nuo penktos eilutės. Samuelio 18:

5 Ir Dovydas išeidavo, kur tik Saulius jį pasiųsdavo, ir išmintingai elgdavosi; ir Saulius jį paskyrė karo vyrų vadovu, ir jis buvo priimtinas visos tautos akyse ir taip pat Sauliaus tarnų akyse.

6 Ir jiems ateinant, Dovydui grįžtant nuo filistino nužudymo, įvyko, kad moterys išėjo iš visų Izraelio miestų dainuodamos ir šokdamos karaliaus Sauliaus pasitikti su būgneliais, su džiaugsmu ir su muzikos instrumentais.

7 Ir moterys atsakė viena kitai grodamos ir sakė: „Saulius nužudė savo tūkstančius, o Dovydas savo dešimtis tūkstančių“.

8 Ir Saulius labai užsirūstino, ir jam nepatiko šitas pasakymas; ir jis tarė: „Dovydui jos priskyrė dešimtis tūkstančių, o man nepriskyrė tūkstančius; (priėmė rungtyniavimo dvasią) ir ko jam betruksta, tai tik karalystės“.

9 Ir nuo tos dienos ir toliau Saulius nenuleido nuo Dovydo akių.

10 Ir įvyko rytojaus dieną, kad pikta dvasia iš Dievo atėjo ant Sauliaus, ir jis pranašavo namų viduje; o Dovydas grojo savo ranka, kaip kitais kartais; o Sauliaus rankoje buvo ietis.

11 Ir Saulius sviedė ietį; nes jis sakė: „Prismeigsiu ja Dovydą prie sienos“.

O Dovydas du kartus išsisuko nuo jo akivaizdos.

12 Ir Saulius bijojo Dovydo, nes VIEŠPATS buvo su juo, o nuo Sauliaus buvo atsitraukęs.

13 Todėl Saulius pašalino jį nuo savęs ir paskyrė jį savo vadu tūkstančiui; ir jis išeidavo ir įeidavo tautos priešakyje.

14 Ir Dovydas išmintingai elgėsi visuose savo keliuose; (Antras kartais, kai tai yra paminėta, elgesys) ir VIEŠPATS buvo su juo.

15 Todėl Saulius, matydamas, kad jis elgiasi labai išmintingai, bijojo jo.

16 Tačiau visas Izraelis ir Juda mylėjo Dovydą, nes jis išeidavo ir įeidavo jų priešakyje.

28 eilutė:

28 Ir Saulius matė ir žinojo, kad VIEŠPATS buvo su Dovydu ir kad Mikalė, Sauliaus duktė, jį mylėjo.

*29 Ir Saulius dar labiau bijojo Dovydo; ir Saulius tapo nuolatinu Dovydo priešu.
30 Tada išėjo filistinų kunigaikščiai; ir įvyko, jog jiems išėjus Dovydas elgėsi daug išmintingiau už visus Sauliaus tarnus; taip, kad jo vardas buvo labai gerbiamas.*

Psalmių 101:1-as:

*Apie gailestingumą (Tai ir vėl Dovydas) ir teismą giedosiu; tau, o VIEŠPATIE, giedosiu.
2 Išmintingai elgsiuosi tobulu keliu. Kada tu ateisi pas mane? Aš vaikščiosiu tobula širdimi savo namų viduje.
3 Aš nestatysiu sau prieš akis jokio nedoro dalyko; nekenčiu darbo tų, kurie nukrypsta į šalį...*

Kaip Paulius pasakė: „Mes nesame iš tų, kurie atsitraukia.“ Nekęskite ne jų, nekęskite jų darbų.

...jis neprilips prie manęs.

4 Priešgyni širdis pasitrauks nuo manęs; nepažinosiu piktojo.

5 Kas šmeižia slapta savo artimą, tą aš iškirsiu; kas žiūri iš aukšto ir turi išdidžią širdį, to nepakęsiu.

6 Mano akys bus ant šalies ištikimųjų, kad jie gyventų su manimi; kas vaikšto tobulu keliu, tas man tarnaus.

Tai Kristus šioje vietoje sako tai Dovydui.

*7 Kas daro klastą, negyvens mano namuose; kas kalba melus, nepasiliks mano akyse.
8 Anksti išnaikinsiu visus šalies nedorėlius, kad iškirsčiau visus, darančius nedorybę iš VIEŠPATIES miesto.*

Šv. Jono 8:29, viena eilutė.

29 Ir tas, kuris mane siuntė, yra su manimi; Tėvas nepaliko manęs vieno; nes aš visada darau tai, kas jam patinka“.

Palenkime mūsų galvas ir užmerkime akis. Dangiškasis Tėve, Viešpatie, šią didingą valandą, kurioje gyvename, padėk mums, Viešpatie, nepraleisti nei vienos, kiekvieno Žodžio, minties, nei vieno požiūrio. Leisk mums širdyje turėti tikslą, Viešpatie, kaip Dovydas pasakė: „Aš vaikščiosiu Tavo namų viduje su tobula širdimi.“

Viešpatie, aš elgsiuosi išmintingai visuose savo keliuose su tobula širdimi.“

Nes kaip Tu pats pasakei: „Aš visada darau tuos dalykus, kurie patinka Tėvui.“

Jis nepaliko Manęs. Jis yra su Manimi.“ Biblija pasakė, kad Dovydas elgėsi išmintingai visuose savo keliuose ir Viešpats buvo su juo. O, Dieve, būk su mumis tokiu būdu, Viešpatie. Turėkime tokį požiūrį ir gyvenimą, tokią dvasią, Viešpatie, kurie visada patrauks Tavo dėmesį, kad tai paskatintų Tavo Dvasią būti su mumis, Viešpatie. Tėve, mes žinome, kai Tavo Dvasia yra su mumis, niekas negalės prieš mus atsilaikyti. Mes galime ateiti ir išeiti ir mūsų keliai tau patiks, Viešpatie. Mes visada galėsime turėti pergalę.

Suteik tai, Tėve. Šią įsūnijimo valandą, Viešpatie, mes žinome Viešpatie, kad Tu stebi mūsų elgesį. Tegul mes turėsime tą tobulą elgesį, kuris Tau patinka. Mes meldžiame ir mes prašome to Jėzaus Kristaus Vardu. Amen. Jūs galite sėstis.

Šį rytą noriu pasveikinti visus esančius Dievo namuose. Aš labai branginu kiekvieną čia atėjusį, kuris pasiaukėjo, kad galėtų čia būti. Ir mes norime iš karto pereiti prie pamokslų, nes mes žinome, jog turime stovinčius žmones ir šioje vietoje yra karšta ir šilta, ir dėl to gali būti nepatogu, jeigu pasiliktume ilgesniam laikui. Mes nenorime, kad kas nors dėl to turėtų kentėti, jei to galima išvengti.

Todėl mes tikimės, kad jūs iš karto nusiteiksite ir sutelksite dėmesį, žinote, iš karto, mums ateinant priimti, kad Dievas mums kalbėtų. Mes ateiname išgirsti to, ką Jis mums turi, nes mes žinome, kad gyvename didingame laike ir mes nenorime praleisti to, kas vyksta, ypačingai to, kas yra mūsų tarpe, nes mes tiesiog tikime, kad Šventoji Dvasia būtent mūsų tarpe atlieka tam tikrus dalykus.

Ir, žinote, ketvirtadienio vakarą aš pamokslavau trumpą pamokslą „Paskutiniųjų dienų Mesijai“ [1985-08-01 – Red.] Ir mano tema iš tiesų buvo „Dievo patvirtintas žmogus jūsų tarpe“. Biblija sako, kad Jėzus Kristus buvo Dievo patvirtintas žmogus jūsų tarpe. Šią mintį aš turiu širdyje, nes aš tikiu, kad yra Dievo patvirtintas žmogus jūsų tarpe, žmogus pagal paties Dievo širdį. Šitas yra Mano mylimas Sūnus, kuriame Man gera gyventi. Šitas yra Mano mylimas Sūnus, Jo klausykite. Aš ir Mano Tėvas esame viena – štai šias mintis aš išreiškiu jums. Štai šios mintys man padarė įspūdį per Šventąją Dvasią.

Ir mes žiūrime į tai, kas patinka Tėvui. Kas yra tas maloniai kvepiantis aromatas Jo šnervėse. Kas yra ta Žinia, kuri atėjo ir išlaisvino mus, kad atskirtų mus nuo pasaulio ir pašalintų pasaulį iš mūsų, ir suformuotų mus, ir suteiktų pavidalą, ir pasireikštų mūsų gyvenimuose: štai šių dalykų perteklius, kad mes nebūtume tušti ir nevaisingi Jėzaus Kristaus pažinime, kad Dievas galėtų į jus pažvelgti ir pasakyti: „Šitas yra Mano mylimas Sūnus. Šita yra Mano mylima Nuotaka. Jos klausykite.“

Žinote Dievui reikia, kad mes ateitume į bažnyčią. Dievui reikia, kad mes klausytume Jo Žodžio, Dievui reikia, žinote, kad mes paklustume kiekvienam Žodžiui, kurį Jis pasakė Biblijoje, ir mes pradėdame daryti tuos dalykus, kurių Dievas iš mūsų reikalauja. Bet tai nėra tai, kas iš tikrųjų patinka Dievui. Tai paties Dievo Gyvybė jūmyse turinti pirmenybę, kuri patinka Jam. Ir jeigu Dievas nepažiūrės į jus ir nepamats savo Gyvybės gyvenančios jūmyse: jūs esate visiškai atsiskyręs nuo viso netikėjimo, jūs esate visiškai numiręs sau. Jeigu taip nėra, tuomet tai pasako, jog jūs to nepriėmėte visiškai ir netapote pasiekiamas tam, dėl ko Dievas numirė Kalvarijoje – parūpindamas auką jūsų išgelbėjimui, kad Jis galėtų jus nuplauti, ir apvalyti jus, ir padaryti jus Savo padangte, kad Jis galėtų ateiti ir gyventi jūmyse. O jeigu Dievas negali to pasiekti jūsų gyvenime, tuomet tai parodo, kad jūs iki galo nepriėmėte to, ką Jis dėl jūsų padarė. Jūs galite išpažinti Jėzų Kristų ir pasakyti: „Aš myliu Viešpatį. Aš tikiu ėjimu į bažnyčią. Aš tikiu teisingu gyvenimu. Aš nepakenčiu tų žmonių pasaulyje, kurie gyvena bedieviškus gyvenimus. Aš nepakenčiu veidmainių, kurie eina į bažnyčią, o po to vistiek savaitės dienomis jie yra pasaulyje, naktiniuose klubuose, o sekmadienio rytais jie nori būti bažnyčioje. Aš neapkenčiu to.“ Ir jūs sakote: „Na, aš laikau

save geresniu žmogumi nei jie. Aš Krikščionis.“ Ne, tai nėra Krikščionis. Jokių būdu. Dievas turi turėti pirmenybę jūsų gyvenime: Dievas vaikšto jūsų kojomis, kalba jūsų lūpomis, mąsto jūsų protu, mato jūsų akimis, dirba jūsų rankomis, vaikšto jūsų kojomis. Jeigu Dievas neturi pirmenybės kūne, dvasioje ir sieloje jūsų viduje – jūs dar nesate tikras Krikščionis. Tai yra tai, ką Dievas... Kadangi žmogus yra Dievo atilsio šventykla, žmogus yra padangtė, gyvenamoji Dievo vieta, amen: „Aš gyvensiu jame ir vaikščiosiu jame,“ – sako Visagalis. [Šv. Jono 14:23 – Red.] Būtent šios vietos Dievas nori jūsų gyvenime, kad Jis galėtų turėti pirmenybę. Kad Jis galėtų sugrįžti ir užimti pirmą vietą. Ir Dievas iš lėto pradėjo nužengti į Savo Bažnyčią, amen, nužengė palaipsniui. Tiesiog kaip Senajame Testamente Dievas buvo virš jų. Jie matė Dievą Ugnies Stulpe. Amen! Ir Dievas nužengdavo ant kalno, ir Dievas griaudėjo ir drebino, kol žmonės išsigąsdavo. Ir Biblija sako, kad net Mozė buvo išsigandęs, kai kalnas buvo taip stipriai sudrebintas ir žmonės pasakė: „O, Dieve, Tu nekalbėk mums. Leisk Mozei mums kalbėti ir mes klausysime.“ Ir Dievas tarė: „Gerai, nuo šiol Aš kalbėsiu per Mano pranašą.“ Ir mes atrandame, kad pranašas buvo tam periodui išreikštas Dievo Žodis. Tai buvo Dievas apreiškimas per Jo pranašus, bet ne Jo pilnatvėje, tik iš dalies. Amen!

Pranašas buvo Žodžio dalis. Todėl kiekvienas pranašas: Mozė, Elisas, Jeremijas, Izaijas, jie visi – tai buvo iš dalies pasireiškiantis Dievas, amen, kai Dievo Žodis buvo apreiškiamas žmonėms. Ir vyko augimas, kol tai pasireiškė Jone, kuris turėjo tarnavimą – pristatyti pranašų Dievą. Jie visi buvo Dievo pranašai, tačiau po to turėjo pasirodyti pranašų Dievas. Ir tas pranašų Dievas turėjo Pats būti Pranašas, nes tame Pranaše turėjo būti Dievystės kūniška pilnatvė, kurios dalimi buvo kiekvienas pranašas. Tas Pranašas turėjo būti pilnatvė. Visi pranašai turėjo būti surinkti tame viename Pranaše. Jis turėjo būti tikroju pranašų Pranašu, visų pranašų Karaliumi. Dievas visiškai pasireiškė Sūnuje. Jis nusižemino, amen. Ateinantis Žodis, atsiskleidžiantis, atsiskleidžiantis, atsiskleidžiantis iš kartos į kartą, ateinantis iš amžiaus į amžių, Dievas apreiškė daugiau Savęs, daugiau Savęs, kol galiausiai ten buvo Tas, Kuris atspindėjo paties nematomo Dievo atvaizdą. Amen!

Ir Biblija sako: „Ir Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.“ [Šv. Jono 1:14 – Red.] Tuomet Dievas nusprendė Save išlieti. Visa, kas buvo Dieve Jis išliejo į Kristų, ir visa, kas buvo Kristuje Jis turėjo išlieti į Bažnyčią. O Bažnyčios laukė Septyni Periodai ir Jis turėjo tęsti Savęs išliejimą tol, kol Dievo pilnatvė apsigyveno Jo Nuotakoje paskutinėje dienoje – žmonės pagal Jo paties atvaizdą ir Jo paties panašumą. „Ir tą dieną jūs žinosite, kad kaip Aš buvau Tėve ir Tėvas Manyje, taip Aš jumyse ir jūs Manyje.“

Tą paskutiniąją dieną Bažnyčia prieš visiško Jėzaus Kristaus išreiškimo – visko, kuo Jis buvo, Ji bus tuo žemėje. Todėl Dievas nužengė į Savo Bažnyčią ateidamas, ateidamas perioduose, o šią paskutiniąją dieną Jis susirinks Savo žmonių pilnatvėje tam, kad būtent žmonės būtų Visagalio Dievo išraiška. Bažnyčios veiksmai bus paties Dievo veiksmai. Pati Bažnyčia bus atspindys visko, kas yra Dievas. Būtent žmonės paskutinėje dienoje, kuriuos Dievas išrinko gyventi šioje paskutinėje dienoje. Jų gyvenimai bus tokie panašūs į Jėzaus Kristaus, kad bus sunku įvardinti skirtumą. Tai yra tik kūnas. Amen! Kūno panašumas nebus toks kaip Hofmano Galva. Jie neturės randų, tačiau ta pati Gyvybė jų viduje bus būtent ta pati Gyvybė: tas pats tikėjimas, ta pati dorybė, tas pats pažinimas.

Kaip leva buvo kaulas Adomo kaulo ir kūnas Adomo kūno, taip Bažnyčia bus Gyvybė Kristaus Gyvybės, Dvasia Jo Dvasios, darbai Jo darbų, tikėjimas Jo tikėjimo, dorybė Jo dorybės, pažinimas Jo pažinimo, susivaldymas Jo susivaldymo. Ji bus viskas, kas Jis yra! Tuomet, koks tai yra iššūkis tikinčiajam. Tuomet, koks tai yra iššūkis po to, kai tikintysis atpažįsta, kad jis gyvena periodo pabaigoje. Koks iššūkis tikinčiajam, kai jie gyvena periode, kuriame yra virš devynų šimtų denominacijų, milijonai žmonių tiki Krikščionybe. Ir Biblija sako, kad žmonės privalo būti pagal Dievo atvaizdą ir panašumą. Amen.

Koks tai yra iššūkis, suprasti, kad jūs privalote ne tik vaikščioti su Žodžiu, Žodis jumyse privalo tapti kūnu. Jūs neprivalote tik vaikščioti su Biblija, ta Biblija privalo tapti... Jūs privalote tapti išreikštu Laišku to parašyto Laiško, kad jūs galėtumėte būti skaitomi ir atpažįstami visų žmonių, vaikščiodami ten kaip gyvas Žodis gatvėje. Amen. Ta pati Kristaus Dvasia jumyse, atliekanti tuos pačius darbus. Ir būtent to nori Dievas. Ir čia mums yra metamas didesnis iššūkis nei bet kuriame kitame periode, nes ta karta, kuri pamatys Izraelį tampantį tauta, nepraeis. Amen. Ir ta karta beveik praėjo. Žydai sugrįžo į savo tėvynę po tų dviejų karų. Tos Trimitų šventės nuskambėjo ir politinis neramumas, persekiojimas, valstybinė jėga (amen) sugrąžino Izraelį atgal į tėvynę kaip ženklą, kad įrodytų tai, ką pasakė Jėzus: „Kai pamatysite figmedį išleidžiantį pumpurus, laikas jau čia pat.“ [Mato 24:32 – Red.] Amen.

Tuomet stebėkite su jėga ateinančią Dievo Karalystę. Amen. Tuo metu Dievo Karalystė yra arti: Pažvelkite aukštyn ir pakelkite savo galvą, artinasi jūsų Atpirkimas. O, visuose perioduose jie buvo gelbėjami, buvo gelbėjami, buvo gelbėjami, buvo gelbėjami. Amen. Jie laukia visiško Atpirkimo pažado, užantspauduoti iki Atpirkimo Dienos. Atpirkimo Diena turėjo išaušti per apreiškimą. Kai matote Žmogaus Sūnų ateinantį Danguje su jėga ir didele šlove, kai matote tą Galingą Angelą nužengiantį su Atpirkimo Nuosavybės Dokumentu, tuomet mes žinome, kad esame Atpirkimo Dienoje, mes esame laiko permainoje. Amen.

Kai senasis, formalusis denominacinis krikščioniškas periodas eina į pabaigą ir vėl yra tikrasis Bibliinių Krikščionių Apaštališkas periodas – Žodis žmonių viduje, ir vėl prasidės. Tai bus ten stovintys žmonės, žinantys, kad jie yra užrašyti laiškai. Amen. Tai yra Šventoji Dvasia. „Pasaulis daugiau Manęs nematys, nes virš jų yra didelė tamsa. Laodikėja perėjo į tamsą. Jų akys yra aklos. Jie daugiau negali Manęs matyti (amen), nes juos apakino religijos ir dogmos. Juos dengia uždanga.“ Amen. „Kai jie skaito Žodį, tai yra kažkoks istorinis dalykas, bet jūs Mane matysite.“ Amen. „Aš ateisiu pas jus (amen) ir apreikšiu Save jums. Jūs matysite Mane Žodyje jūsų periodui tampantį realiu.“ Amen. „Aš paimsiu tą Žodį ir padarysiu Jį asmenišką jūsų gyvenime. Aš atversiu jūsų supratimą ir parodysiu, kad jūsų vardas visada buvo Biblijoje. Aš parodysiu jums, kad šioje žemėje jūs gimėte su tikslu. Aš parodysiu jums Valandą. Aš padarysiu tai taip akivaizdžiai, jūsų širdyje neliks jokios abejonės dėl tos Valandos ir Laiko, kuriame gyvenate.“ Amen! „Aš nužengsiu tarp jūsų ir patvirtinsiu tą Žodį ženklais ir stebuklais jūsų tarpe. Jūs žinosite, kad Aš esu gyvasis Dievas.“ Amen. Tai nėra istorinis dalykas. Tai nėra denominacinė samprata. Tai nėra bažnyčios lankymas. Tai nėra sekmadieninės tradicijos laikymasis, bet tai yra Dievas jūsų tarpe. Amen! Vaikštantis tarp jūsų, darantis tuos pačius dalykus, kuriuos Jis darė vakar. Jūs tai matysite. Tas, kurį jaučiate ir apie kurį skaitote pasirodys asmeniškai priešais jus. Amen. Tas pats Žodis bus pateptas jūsų viduje.

Jūs pradėsite tikėti tais pažadais, kuriuos žmonės priskiria vakarykštei dienai. „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite...“ Tikėjimas išaugs jūsų širdyje ir jūs žinosite ar ta pati Kristaus Gyvybė yra jumoje, jūs galite daryti tuos pačius darbus, amen. „Ir didesnius darbus nei šie jūs darysite,“ – nes tai yra dar piktesnis amžius. Amen. Tai valanda, kad būtų parodytas visiškas Jo Atpirkimas, kad parodyti Jo pergalę. Jo Bažnyčia šią valandą privalo būti atstatyta į jos teisėtą poziciją. Jis darė atstatymo darbą visų periodų metu, sugražino ją į jos teisėtą poziciją, kurioje ji buvo pačiame Edeno sode, sugražino ją į vienybę. Amen. Ir Jis žinojo, koks buvo Atpirkimo Planas. Jis žinojo, kodėl Jis atėjo. Kai jis meldėsi Jono 17, Jis tarė: „Tėve, kad Aš galėčiau būti viena (amen) su jais, kad mes visi galėtume būti viena su Tavimi“ Amen.

O po to ateina išskylanti dvasia ir pasako: „O, mes visi turime būti viena, susiburkime kartu.“ Tai nereikia to. Tai yra tam, kad Jo Gyvybė būtų mūsų viduje. Amen, aleliuja! Ir tas pats Gyvenimas, tas pats Kristus Asmuo, kad tie patys bruožai ir Dievo prigimtis būtų tikinčiajame, kad įrodyti, jog Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jeigu sakote, kad esate Krikščionis, tuomet turite iššūki. Amen. Jūs turite įrodyti, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jūs turite įrodyti, kad Jis yra prisikėlęs. Vien tik dėl fakto, kad sakote: „Aš esu Krikščionis“, po jo turite įrodyti šiam pasauliui, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jūs esate pašaukti Jį atstovauti. Jūs esate pašaukti būti Jo prisikėlimo liudytoju. Jūs esate pašaukti parodyti, kad Jo pažadas, Jo atėjimo į žemę ir mirties tikslas, buvo pagimdyti žmones. Ir pamatyti, kad visi periodai pasibaigė ir mes esame paskutiniame periode – pagonims daugiau nebus kito periodo. Dabar yra vėl sugrįžtama prie žydų. Izraelis yra savo tėvynėje. Laikas pasibaigė. Jie laukia pranašo. Žmonės ten yra įkvėpime. Jie meldžiasi. Jie laukia, kad ateitų Mesijas. Amen. Jie laukia Dievo apsilankymo.

Tuomet čia, Nuotaka, vos prieš jai išeinant, jis į Paėmimo tikėjimą. Ji lips aukštyne tais Septyniais Laiptais į tą vietą, į kurią Ji žino, buvo atstatyta. Kurioje Ji žino, kad tai yra Dievas Joje, apreiškimas ateina į Jos širdį. Ji žinos, kad: „Aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje. Aš jumoje ir jūs Manyje.“ [Jono 14 – Red.] Ji žinos, kad ta vienybė sugrįžo. Ji ateis į Įsūnijimo vietą. Ji žinos, kad Dievas gali Ja pasitikėti. Ji žinos, kad Joje nebeliko pasaulio. Ji žinos, kad Ji buvo patvirtinta, ir išmėginta, ir išbandyta būti tikru Krikščioniu. Ji yra pasiruošusi Pažadui. Toks bus Jos išgyvenimas, tiesiog tada, kai Izraelis laukia jų aplankymo. Ji privalo būti tokioje būsenoje, kad paliktų veiksmo sceną. Tai Jos tikėjimas, esantis Joje, kuris perkeis Jos kūną. O kaip Ji gali turėti pakankamai tikėjimo Savo kūne, jeigu Ji nežino, kad Žodžio atvaizdas yra suformuotas Jos viduje? Nes tas kūnas galės materializuotis aplink Žodžio atvaizdą esantį jūsų viduje.

Jūs turite pereiti per jūsų pirmąjį pasikeitimą. Tik tie, kurie yra perkeisti savo sieloje, galės būti perkeisti kūne. Ir ta siela turi būti perkeista iš šlovės į šlovę, į šlovę, kol pradės regėti Viešpaties Šlovę kaip veidrodyje. Kol jūs tampate perkeistas į tą patį Jėzaus Kristaus Atvaizdą, amen, kol pradėsite matyti veidas į veidą ir pažįstate taip kaip buvote pažintas. Tuomet jūs stovite turėdami Tobulą Tikėjimą. Tuomet stebėkite žmonių grupę, susirinkusią kartu tokioje pačiame patepime, tokioje suvokime, amen, jie žino, kad tai yra juose esantis Dievas. Jie žino, kad didingesnis yra Tas, kuris yra juose. Jie žino, kad Dievas yra jų tarpe.

Jie žino valandą, kurioje gyvena. Jie žino, kokie yra jų Pažadai. Jie žino, kad tai yra Dievo Pažadas ir niekas prieš juos neišstovės. Amen!

Jūs matote kaip žmonės elgiasi ir veikia tiesiogiai kaip Jėzus Kristus. Amen. Jie supranta, ką Biblija apie juos sako ir jie tai ištaria, ir eina, ir po to tai įvykdo. Amen! Ir mes matome šių dalykų kulminaciją, tikintysis stebi giliai savo širdį, ištiria savo gyvenimą. Suprantate? Jie žino Valandą. Jie yra Dvasios atgaivinti apreiškimui. Jie supranta Šventosios Dvasios tikslą. Jie ne šiaip lankosi bažnyčioje, kad pasiklausytų pamokslo. Jų sielos yra pakylėjamos į atmosferą, kurioje jos gauna Antgamtinius nurodymus, kurioje jos tampa kiekvieno, joms išstarto Žodžio, belaisvės, kurioje jų ambicijos, jų troškimai atsitraukia į šalį. Kad kiekviena to nuodėmės įstatymo dalelė jų kūne būtų laikoma paklusnume Žodžiui, kuris buvo įrodytas ir patvirtintas, kad Žodis yra juose.

Tas Žodis, kuris juose yra Kristus, gali Save išreikšti (amen!) kad jie galėtų žinoti. Suprantate, žmonės sau gyvena toliau ir jiems tai nebuvo įrodyta, ar juose esantis Žodis yra Žodis. Ar tai, ką jie tvirtina savyje turį yra Žodis. Ar tas mažas dalykas, kuris skleidžia signalą: „Aš tikiu, aš tikiu,“ – yra Valandos Žodis, ar tai atitinka visą Žodį, ar tai yra Zoe [iš graikų kalbos: Dievo gyvybė, gyvenimas – Red.] juose. Bet tie, kurie žino, kurie turi užtikrintumą, kad Dievas tai patvirtino, jų gyvenimai buvo išrinkti, kad pravestų juos tam tikru keliu, kad tuo keliu, kuriuo Dievas juos pravedė, Dievas galėtų jiems įrodyti, kad tai yra juose esantis Žodis. Kaip kitaip jie gali turėti tikėjimą, kad tai yra Dievas? Nes tikėjimas... jūs turite žinoti, kad tai yra Jis jūsų viduje: Gyvenimą, kurį dabar gyvenu kūne, aš gyvenu Dievo Sūnaus tikėjimu. Tai ne aš, kuris gyvenu, tai Kristus, pateptas Žodis manyje tam periodui, kuris padaro mesiją. Tai manyje gyvenantis Žodis. Amen! Suprantate?

Tuomet tas Žodis yra tai, ką Dievas patvirtina ir Dievas įrodo, kad tai yra Žodis. Jis patvirtina jus: „Šitas yra Mano mylimas sūnus. Šitas yra Mano mylimas genas, kuris yra suformuotas pagal Žodžio atvaizdą. Jo klausykite. Kai jis kalba, kalba visi septyni Balsai.“ Amen. „Kai jis kalba, tai kalbanti Dievybė. Kai jis kalba, tai yra kalbantis Žodis, ne jo paties protas ir ne jo paties mąstymas, tai yra Žodis kūne, kalbantis. Čia yra atpirktas produktas. Čia yra tas, kuris peržengė bedugnę. Čia yra tas, kuris numirė senam vyrui. Čia yra tas, kuris yra sąjungoje su Kristumi, paklūstantis apreiškimui šios Valandos Žodžio valdžiai. Čia yra tas, kurį patėpė „Logosas“. Amen. „Čia yra tas, kuris žino kokie yra Tėvo reikalai šiai Valandai ir jis yra sulaikytas, belaisvis Tėvo reikalų grandinėse, neturintis jokių pasaulietiško troškimo.“ Amen. „Nes mums dera išpildyti visą teisumą. Jis turi vieną troškimą: „Tėve, pašlovink Savo Vardą. Tėve, įrodyk per mane, kad Tu esi tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Viešpatie Dieve, vesk Savo keliu mano gyvenime. (Amen) Mano maistas yra pildyti valią To, kuris Mane siuntė ir pabaigti Jo darbą.“

Ir Nuotaka turėjo prieiti prie šios vietos, amen. Dievas veda mus į tą vietą, kad parodytų mums, kad mestų mums iššūkį. Mums yra metamas iššūkis dėl Valandos, kurioje gyvename. Jūs negalite būti išteisintas ir galvoti, kad esate kažkokiam dalyke. Jūs negalite būti išteisintas ir sakyti: „Pažvelkite, aš esu moralus. Aš negeriu, aš nerūkau, aš nesikeikiu, aš nevagių, aš nedarau tokių dalykų. Aš geras žmogus.“ Ir jūs vistiek galite būti nusidėjėlis, nes Veslis pamokslavo pašventinimą. Jis turėjo pašventinimo apreiškimą. Jis pamokslavo žinią ir pašventino tą bažnyčią. Bet visgi, jeigu Veslis būtų turėjęs ateiti ir gyventi šiame periode,

Veslis būtų nusidėjėlis, nes Veslis liedavo ant žmonių vandenį [krikšto metu – Red.] Jis neturėjo krikšto apreiškimo. Jie visi buvo trejybininkai, kurie ten pasirodė. Jis buvo anglikonas – atsivertęs. Amen.

Nes Liuteris, jei Liuteris čia būtų atėjęs, Liuteris ateitų sakdamas, kad Žydai yra antikristas. Jeigu Liuteris būtų čia atėjęs, jis faktiškai ateitų ir apšlakstytų žmones, ir kalbėtų apie tris dievus ir šiuos dalykus. Jie neturėjo šio periodo Gyvybės. Tai nebuvo Atstatymo periodas, nes stiebelis nėra panašus į sėklą. Amen! Tai buvo reformatorių periodas, ne apaštališkas periodas. Paulius, Irenėjus, Martinas ir Kolumba buvo apaštališkame periode. Tuomet sėkla krito į žemę ir mirė. Pirmapradis grūdas, atvaizdas krito į žemę ir mirė. Tačiau Liuterio periode tai buvo stiebelis. Kuris nėra panašus į sėklą. Stiebelis, spurgas ir lukštas, amen, tai reformatorių periodas. Bet, kai tai sugrįžta vėl į grūdą – Malachijo 4, mes sugrįžome į apaštališką periodą. Mes sugrįžome į Septynis Griaustinius. Mes sugrįžome į vieną Viešpatį, vieną tikėjimą, vieną krikštą. Mes sugrįžome į vieną Ženklą. Mes sugrįžome į Jėzaus Kristaus asmenį žmonėse. Mes sugrįžome į tai, kas yra Biblinė Krikščionybė. Mes sugrįžome į žmones vaikstančius, gyvenančius, judančius, kiekvienas veiksmas atspindi Dievą toje valandoje, kurioje jie gyvena.

Štai kodėl žmonės privalo žinoti savo periodą. Priešingu atveju jie bandys laikytis įsikibę į nešiotą. Gyvybė praėjo per Liuteronišką bažnyčią, tačiau ji yra tokia negyva, kokia buvo. Amen! Ten kažkada buvo Gyvybė. Jūs turėtumėte sugrįžti atgal laike, atgal į pačius 1250 m., suprantate? Kad pamatytumėte juos turinčius nedidelį Dvasios judėjimą. Galėtumėte surasti... Pažvelkite, metodistai ten turi savo didelę ložę, Tragretės Kelyje [Gatvė Port of Speino mieste – Red.] štai ten. Ir jie prašo pinigų, kad galėtų padaryti kosmetinį remontą ir kitus dalykus – bando papuošti kapus, amen, pilnus negyvų žmonių kaulų. Amen! Aleliuja!

Jiems reikia dar vienos pašventinimo dozės. Jiems reikia dar vieno Šventosios Dvasios šuoro, kad nupurtytų nuo jų pasaulį, amen, ir atvestų juos iš automobilio periodo tiesiai į astronauto periodą. Broli, kur jie išlipa su kuprinėmis, amen, neprišti prie motinystės, bet turinys tikėjimą jų Patepimu, kai jie žino, kur stovi, amen. Dvasiniai šios valandos ereliai, kuri gali susidurti su iššūkiu, kurie yra drąsūs ir narsūs, kad pamatytų kaip Dievas išpildo tai, ką Jis pasakė. Amen, suprantate? Jūs išinate ten, jie visur važinėja, negalintys pakilti nuo žemės. Suprantate?

Pažvelkite, net sekmininkai, jie turėjo prabudimą 1906 m. Amen. Jie turėjo Dvasios judėjimą 1906 m., bet Gyvybė tai paliko. Amen. Ji praėjo per visus nešiotojus ir kai Gyvybė praėjo per nešiotojus, kad taptų grūdais, ji niekada antrą kartą nepraeis per nešiotojus. Visa tai susirinko grūde, Pjūties Laiku, kad vėl suformuotų pirminį atvaizdą, kad sugrąžintų jus atgal į Žodį, kurį apėjote, kad sugrąžintų Šedevrą. Amen. Jūs galite ten stovėti, žinodami, kad esate užrašytas laiškas skaitomas visų žmonių. Amen. Jūs turite Kristaus protą ir jūs žinote, ką Jis nori padaryti su Žodžiu. Jūs galite pasakyti: „Aš darau dalykus, kurie visada Jam patinka.“ Amen.

Šį rytą kalbu apie Dovydą, amen, kaip jis išmintingai elgėsi visuose keliuose. Dabar pastebėkite šį tą. Mes vėliau tai pratėsime, bet dabar noriu jums paminėti kelis dalykus.

Taigi, 1-oje Samuelio 16 Dovydas buvo pateptas. Amen. Pranašas atėjo su žinia per dievišką įgaliojimą: „Eik į Jesės namus.“ Ir jis gulėjo ten kaip išrinkta sėkla tam periodui, nežinodamas, amen, kad tai buvo Laiko pasikeitimas. Amen.

Dievo Dvasia traukėsi nuo Sauliaus. Amen. Dievas ruošėsi judėti toliau, amen, prie charakterio, amen, nes Saulius ten tapo didelis, didelio ūgio ir tapo toks populiarus ir tuomet jis pradėjo pūstis. Kaip sekmininkų bažnyčia – Dievas juos palaimino, padaugino jų narių skaičių, tiek daug narių, jie išaugo labiau nei visi kiti. Ir tuomet, kai jie pradėjo taip populiarėti, jie pradėjo daryti, ką norėjo. O pranašas Samuelis kalbėjo Sauliui ir Saulius nepakluso viskam, ką pasakė pranašas.

O, jis norėjo, kad Samuelis jį pateptų. Jis norėjo, kad Samuelis... Būti susijęs su Samueliu. Atsekite tai Biblijoje. Jis norėjo būti šalia Samuelio [Tuščia vieta juostoje – Red.] Nes Samuelis buvo Dievo pranašas tai valandai. Žmonės bijojo Samuelio. Nuo vaikystės, amen, Angelas – Dievo Balsas jam kalbėjo vėjo sūkuryje, garbė Dievui, amen: „Samueli, Samueli,“ – pašaukė jį jo vardu. Amen.

Būnant mažu vaiku ten jam ateidavo Žodis regėjimuose ir šiuose dalykuose. Jis kalbėjo su Eliu, su visais jais – Daktaru Deivisu, visi tie žmonės atėjo, amen. Jis turėjo visą Žodį augdamas vaikystėje, laukė kol jis pasirodys viešumoje, amen, kol jis galės pasirodyti ten kaip pranašas ir teisėjas ir visa kita, stovėjo ten toje žemėje. Suprantate? Kad tada būtų atmestas.

Žinome, kad pranašas pamokslavo pamokslą: „Atstumtas karalius“ [1960-05-15, 1960-06-10 – Red.] su Samueliu, nes ta pati Samuelio dvasia buvo ant jo. Tai buvo lygiai tą pačią Valandą. Matote, Samuelis buvo pranašas, kunigas ir teisėjas. Amen.

Ir Samuelis buvo pereinamojo laikotarpio periode, kuriame Dievas valdė žmones. Amen. Ir tuomet tai turėjo pasikeisti iš Dievo valdymo į žmogaus valdymą. Buvo pereinama iš Dievo Karalystės į žmogaus karalystę, iš teokratijos į monarchiją, suprantate? Iš Dievo buvimo žmonių Valdytoju ir Karaliumi į žmogaus buvimą žmonių karaliumi. Ir čia mes esame toje pačioje valandoje, perėjime. Dievo Sūnus tarp... Žmogaus Sūnus yra apreiškiamas tarp Dievo Sūnaus ir Dovydo Sūnaus. Šioje vietoje pasaulio karalystės sugriūna. Visos žmogaus karalystės vėl sugriūna, kad Dievas sugrįžtų kaip Dievas žmonių tarpe. Amen. Tai pereinamojo laikotarpio metas. Ir tuo metu, Samuelis, pranašas, buvo pranašas, kunigas ir teisėjas. Ir čia būtent laiko pasikeitime, Dievas turėjo kitą pranašą ir vėl su Samuelio dvasia. Ten stovėjo ir sakė bažnyčioms: „Nelaikykite žmogaus savo lyderiu. Dievas (amen) nori būti jūsų Lyderis.“ Suprantate? „Dievas nori nužengti į jūsų tarpą.“ Suprantate? Dievas nori nužengti ir būti Karaliumi. Ir čia Šlovės Karalius, Pati Šventoji Dvasia, Kuri aplankė Bažnyčią šiomis paskutinėmis dienomis, kad nužengtų ir būtų Savo Karalystės Karaliumi (amen) – Jo, keturkampiu išsidėsčiusios karalystės, atstovai (amen), Naujosios Jeruzalės – ir pats Karalius Melchizedekas, Karalius Teofanija Jėzus dabar yra tarp žmonių. Ir žmonės Jį ten matė parodantį Save gyvą neklystamais įrodymais, išreiškiantį Savo Akivaizdą, amen, kalbantį dalykus, susijusius su Jo Karalyste, kuri turės prasidėti, apreiškė Rytinės Žvaigždės paslaptis ir visus kitus dalykus. Parodė jiems, amen, Tą, kuris suriaumojo kaip liūtas, Patį

Žvėrių Karalių – Septyni Griaustiniai prabilo savo Balsais, leisdami jiems žinoti, kad Jis pereina iš Kunigystės į karaliavimą. Amen!

Suprantate, Pati Dovydo Šaknis ir Palikuonis čia buvo! Bet jiems patinka jų denominacija, jiems patinka jų populiarumas ir šie dalykai, tačiau Dievas, suprantate, ketino padaryti permainą, Jis ketino palikti Saulių. Ir tai buvo čia 1-oje Samuelio 16, Šventoji Dvasia pradėjo išlieti patepimą ant Dovydo. Dievas judėjo. Jis perėjo nuo vieno žmogaus ant kito, suprantate? Nuo vienos sistemos į kitą. Ir ten, kai atėjo Dievas, Jis pradėjo patepti Dovydą, bet prieš galint jį patepti, Jis apreiškė Samueliui: „Eik ir surask jį.“ Amen.

Ten tame periode buvo Dovydas, amen, jis turėjo būti patalpintas – karalius. Tai buvo jam apreiškta vienu metu, bet jo patalpinimas turėjo ateiti kitu metu. Jis turėjo būti pateptas vienu metu ir apreiškimas turėjo ateiti į jo širdį. Jis turėjo suprasti, kas buvo tas patepimas. Jis turėjo du patepimus. 1-oje Samuelio 16 jis buvo pateptas pirmą kartą. Suprantate? O po to 1-oje Kronikų 11 jis buvo pateptas antrą kartą, amen, nes, kai jis turėjo būti patalpintas į poziciją su visa valdžia ir teise virš viso Izraelio, tada jis buvo pateptas antrą kartą. Tačiau aš noriu, kad jūs į kažką atkreiptumėte dėmesį. Saulius ir Saliamonas, į karalystę jie atėjo kitaip nei Dovydas. Saulius buvo atvestas tiesiog taip, pateptas ir padarytas karaliumi, ir pastatytas tiesiog taip. Saliamonas – jis tiesiog paveldėjo iš Dovydo ir gavo viską, ką turėjo Dovydas. Bet Dovydas... jam tai buvo apreiškta. Po to jis išgyveno bėglio metus. Jis ilgus metus buvo medžiojamas dykumoje. Štai iš kur visos Psalmės. Dauguma iš jų buvo parašytomis tomis bėglio dienomis, kur jis buvo medžiojamas kaip bėglys, slėpėsi uolose ir urvuose. Kai širdis troško vandens šaltinių jo priešai jį persekiojo. Amen, kai Saulius kovojo su juo iš pavydo ir visų kitų dalykų, bandė jį sunaikinti. Amen. Bet ten... būtent ten Dovydas įrodė turėto charakterio kokybę. Ten jis įrodė save, jis tikrai buvo tinkamas karaliauti. Ten Dievas panaudojo jį kaip instrumentą, ir Dievas išlaisvino iš jo priešų, ir sunaikino tuos, kurie buvo jį apsupę, ir Dievas atvedė jį pastatė jį į poziciją. Ir joks žmogus negalėjo nieko pasakyti, nes Dievas buvo tas, kuris pasiuntė pranašą, kuris patepė jį.

Ir Dievas pravedė jį per visus tuos metus, ir po to Dievas atvedė jį ir pastatė jį ten, ir niekas negalėjo prieš jį ko nors pasakyti, nes dabar jis stovėjo ten Dievo pastatytas. Jis galėjo pažvelgti atgal į dienas nuo avidės iki sosto. Ir Dievas pasakė Samueliui: „Eik ir pasakyk jam, aš paėmiau jį iš avidės ir atvedžiau į sostą.“ Amen. Ir Dovydas galėjo pažiūrėti atgal į laiptus, kurie atvedė jį iš avidės į sostą. Iš pirmo patepimo Jesės namuose, amen, kuomet apreiškimas – tikėjimas atėjo į jo širdį, amen, kol jis pasiekė antrąjį patepimą – meilę ir buvo pastatytas ten į poziciją, amen, ir darėsi vis didingesnis ir didingesnis, ir didingesnis žmonių tarpe. Tačiau pastebėkite kur atėjo tas antrasis patepimas. Tas pirmasis patepimas atėjo pereinamojo laikotarpio metu, amen, kai buvo pereinama iš teokratijos į monarchiją. Dabar yra pereinama iš monarchijos atgal į teokratiją. Amen.

Ir tuo metu Samuelis, pranašas, kunigas ir teisėjas pasirodė veiksmo scenoje. O taip! Jis patepė Saulių iš aliejaus indo – tuos sekmininkus, amen, bet jis žinojo, kad jie bus atmesti. Pirmame ir Antrame Patraukime jie tai turėjo, bet jis žinojo, kad Trečiame Patraukime yra tikras charakteris, tai turėjo būti ganytojai. Amen, aleliuja! Ganytoje glūdumoje: išmintingi reikaluose, elgiasi išmintingai visuose savo keliuose, gali atleisti savo priešams, turėjo

charakterį, amen, kad įrodytų, jog jie buvo pasiruošę tokiam tarnavimui, įrodytų, kad jie buvo pasiruošę tokiai pozicijai. Amen.

Dabar pastebėkite tai, šį rytą. Pažvelkite į tai, ką aš galvoju. Mano mintis yra apie Dovydą. Ir jis elgėsi... Pavadinimas yra „Ir Dovyds elgėsi išmintingai visuose savo keliuose“. Amen. Nes [sūnijimas – globėjas turi stebėti vaiko elgesį. Aš kalbu apie elgesį. Ir dienos, kuriose jis išmintingai elgėsi buvo po to, kai jis buvo pateptas, po to, kai jis buvo paskirtas karaliumi, bet vistiek jis būtų galėjęs sulaukti Dievo paskirto laiko. Jis žinojo, kad laikas turės ateiti. Jis žinojo, kad Samuelio žodžiai nekris ant žemės, nes Dievas pasakė Samueliui: „Aš neleisiu Žodžiui kristi ant žemės.“ Jis tai žinojo. Amen. Manau, kad mes greitai prie to priėjome. Amen, tai bent. Aš nežinojau, kad mes taip greitai prie to prieisime.

Gerai, sekite. Todėl dabar ant šio pagrindo statysime toliau. 31 puslapis – „Kam buvo duota Šventoji Dvasia?“ [1959-12-17 – Red.] Todėl mes žinome, kad turėjo būti prieita prie šios vietos. Tai yra ši Valanda. Tai yra mano tikėjimas. Aš išreiškiu savo tikėjimą. Aš išreiškiu mano įkvėpimą. Aš žvelgiu į Valandą, aš matau, kad tai yra tinkamas laikas. Aš žvelgiu į metus, kuriuos nugyvenome, aš matau kokias vietas mes praėjome, aš matau, ką Dievas pasiekė, aš matau, koks yra Jo tikslas. Aš žinau, koks yra buvimo kalėjime laikas. Amen. Aš mačiau tokius laikus. Aš mačiau, kai jis buvo grandinėse. Amen. Aš mačiau tokius laikus, kai jis turėjo išmokti būti kaliniu. Aš mačiau, kai kalėjimo durys turėjo būti atvertos ir jis buvo atvestas į Karaliaus Akivaizdą, amen, kad gautų visiškos valdžios tarnavimą. Todėl aš mačiau, kad turės ateiti laikas, po to, kai Nuotaka išmoks būti belaisve, po to, kai ji įrodys, kad Žodis joje gali turėti pirmenybę, po to, kai ji įrodys, kad yra norinti sumokėti kainą, kad pamatytų gyvenantį Žodį, pamatytų, ko tiksliai Dievas norėjo. Po to, kai ji įgis tą savęs išsižadėjimo bruožą: „Ne mano valia, bet tebūnie Tavo valia,“ – po to, kai ši valia buvo jiems apreikšta, ir jie žino, kad Žodis yra užrašytas Dievo Žodis šiai Valandai taip, amen, kad jie nenori mastyti savo mintimis. Jie nenori savo troškimų. Kaip Mozė, amen, tikėjimu, apreikšimu, jie matė Valandą. Tikėjimu jie matė vietą, kurioje buvo. Tikėjimu jie matė, kad priartėjo Pažadas. Tikėjimu jie matė, kad Šventoji Dvasia buvo jų žmonių tarpe, veikė jų gyvenime, kad Tai išpildytų. Tikėjimu jie galėjo atsitraukti į šalį, atsiskirti nuo visko, ir atsistoti ten, ir matyti kaip Dievas išpildo Savo Žodį.

Jeigu jums tai neatidengiama tokiu būdu, tuomet jūs negalite to pasiekti. O jūs To norite, bet kad galėtumėte ten atsistoti... jūs galvojate, kad jūs rizikuojate tais dalykais, kurie jums yra brangūs ir jūs nenorite naudotis negarantuojančiomis galimybėmis, nes nenorite prarasti to, ką labai branginate. Jūs nenorite atsidurti pavojuje. Amen. Jūs norite laikytis [sukibę į tai, o kai jūs iš pradžių laikotės Dievo rankos, tuomet jūs tai paleidžiate, nes jūs žinote, kad laikotės Dievo rankos. Dievas pasakė: „Palik tai. Išlipk iš valtys ir vaikščiok su Manimi. Tai Aš.“ Amen. „Nevaidink protingo ir nemėgink laikytis to ir laikytis ano, ir jeigu tu nesusijungsi su Manimi, tu vistiek pasakysi: „O, žinau, kad Tu manęs neištrauksi. Pažiūrėk, aš vis dar tai čia turiu.“ Ne, kaip Elijas papjovė savo jaučius ir jis sudegino savo plūgą, neliko nieko, prie ko galėtų sugrįžti. Tikėjimo išraiška tuo, kas buvo priešais jus siūbuojama, tuo, ką matyti jūsų akys buvo pateptos, kad tai yra Valandos Žodis: „Kaip gyvas Viešpats, kaip gyva mano siela, aš nepaliksiu tavęs, nežiūrint į aplinkybes.“ [2-a Karalių 2:2 – Red.] Aleliuja! Leiskite šioje vietoje kai ką jums pasakyti. Mes visi, šioje Valandoje, turime tikėjimu padaryti žingsnį. Neužtenka tiesiog malonios atmosferos, kurioje mes čia pamokslaujame tikėjimą, bet

tikėjimo pagrindas yra giliai jūsų sieloje, padarote žingsnį žinodami, kad Dievas jus pašaukė ir tai yra Dievas jūsų širdyje kalbantis tuos dalykus jums, amen, jūs norite su tuo susidurti, nežiūrint į nieką. O, aleliuja. Įsūnijimo metas: sūnūs, kurie pasiekė brandą, subrandinti žmonės. Žodis užėmė... jie dvidešimt metų sėdėjo Sūnaus Akivaizdoje.

1965 m. „Tai Saulės patekėjimas“ – Bro. Branhamas pamokslavo: „Tai Saulės patekėjimas“ [1965-041-8R – Red.] Pėdo siūbavimas, pirmasis, kuris įrodė esąs Kviečiu, kuris tapo brandus ir subrandintas, ir parodė, kad Žodis tapo kūnu. Amen. Suprantate? Apreiškiamas Žmogaus Sūnus. Po to po dvidešimties metų... Tai buvo įvardinamas brandos laikas ir jis pasakė: „Jūs vis dar esate žali, bet jūs turite gulėti Sūnaus Akivaizdoje, kad subręstumėte,“ – mes buvome Kviečio laikotarpyje, amen. Tuomet po dvidešimties metų mes negalime būti vis dar žali. Prieš dvidešimt metų, jis pasakė: „Aš nematau nuoširdumo. Aš nematau šventumo.“ Ir jis pasakė: „Jūs galite matyti daug nenuoširdumo, daug nepagarbos, bet tai bus netikinčiuosiuose, o ne tuose, apie kuriuos Dievas kalba.“ Tai bus apsimestiniai tikintieji, ne tie, kuriuose Dievas... Apie kuriuos Dievas kalba, kurie pabuvojo Sūnaus Akivaizdoje, kurie pritaikė Žodį savo gyvenime, sujungė jį su tikėjimu. Tai suteikia jiems naudą. Tai išreiškia, amen, nuoširdumą. Tai išreiškia šventumą. Tai išreiškia nusižeminimo atmosferą, amen, žinant, kad jie trokšta pamatyti, amen – jie trokšta pamatyti gyvąjį Dievą. Troškimas yra skausmingas, amen, pamatyti Gyvąjį Dievą Trečiajame Patraukime, pamatyti Jį jojantį tuo keliu dar kartą. Jie trokšta pamatyti Jį ateinantį ant scenos, amen, aleliuja – ilgisi to. Suprantate? Todėl sekite.

Todėl jūs turėjote jūsų išbandymus ir įrodėte Tai. Suprantate? Todėl, jei dabar yra brandos metas, tuomet privalo būti žmonės, kaip sakiau, kurie pasieks brandą. Privalo būti žmonės, kurie turėjo išgyvenimą, kad jie buvo perkeičiami iš šlovės į šlovę. Jie pridėjo Žodį ant Žodžio. Jiems žengiant apreiškimas atsiskleidė. Pats Žodis, kuris pradėjo nuo stiebelio, Jis buvo Savo pilnatvėje vietinėje bažnyčioje. Pats Tarnavimas, kuris atėjo, kad įgytų ryšį su jumis Pirmame Patraukime, palietė kūną. Pašalino visus dažus nuo jūsų veido, pašalino visas pasaulietiškas šukuosenas, amen, pašalino visas trumpas sukneles – Pirmasis Patraukimas lietė kūną. Tuomet Antrasis Patraukimas palietė žmogaus dvasią, amen, surado jauną, turtingą valdytoją, juos visus, religingus iki šerdies, paklūstančius kiekvienam Žodžiui, tačiau turėjusius pinigų demoną. Amen. Po to surado Simoną, amen, kupiną sukčiavimų, kupiną to, kupiną ano, suprantate? Bandė surasti kliaudą Žodyje, ieškojo spragos,ėjo ta pačia kryptimi, amen, religingi fariziejai iš fariziejų, suprantate? Ten buvo įvairiausias dvasios. Surado Mariją Magdalię ir taip pat kitus tikinčiuosius viduje turėjusius septynis velnius. Išvarė tas dvasias lauk, amen, pašventino gyvenimą ir įėjo ten.

Po to Trečiasis patraukimas, toje pačioje vietinėje bažnyčioje, nužengia ant sielos ir mato, kai apreiškimas yra apreiškiamas: tie, kurie galėjo peržengti bedugnę, tie, kurie galėjo gauti apreiškimą, kuriems Dievas duoda apdarą, ant kurių Dievas išlieja aliejų. Jokūbas turėjo daug sūnų, bet tik vienas turėjo apdarą. Amen. Jesė turėjo daug sūnų, bet tik vienam buvo skirtas aliejus. Amen. Pamokslininkas čia pamokslauja, nori pamatyti, kam Dievas duos apdarą: žiūri, kas gaus apreiškimą, žiūri, kas elgsis išmintingai savo keliuose, žiūri, kas bus ištikimi Žodžiui, žiūri, kas padarys viską, ko iš jų reikalauja Žodis, kurie stengsis elgtis taip išmintingai, kad jie bus mylimi ateinantys ir išeinantys. Jie neturės tiesiog sudaryto gero

įvaizdžio čia ir ten, jie yra kažkas kitas. Ne, jų atėjimas ir išėjimas yra vienodas. Aleliuja. Suprantate?

Tai yra Įsūnijimo laikas. Apie tai ir yra visa Žinia. Į tai dabar yra sutelkiamas dėmesys. Čia jūs matote kaip Jis praleidžia jus per filtrą. Amen. Todėl sekite.

Todėl tuo metu, kai Žodis pradėjo ten ateiti ir jūs pradėjote matyti tuos, kurie prideda Žodį ant Žodžio išaugant tikėjimui. Jūs matote, kad tikėjimas išaugo kituose taip, kaip išaugo Pranaše. Heti Rait, kiti, Trečiasis Patraukimas išaugo juose. Sesuo Branham, kiti, Trečiasis Patraukimas juose augo. Suprantate? Kai Dievas siuntė tam tikrus dalykus, jie stebėjo ir toliau brendo. Nuo to laiko, kai atėjo metas ir apreiškimas pradėjo atsidentyti, jie pamatė Tuos dalykus ir padarė žingsnį, ir greitai įėjo į tą ritmą. Tie, kurie meldėsi, laukė, kurie žinojo, kad tai buvo posūkis, kurį Žodis turėjo padaryti, kurie Tai stebėjo, kurie gavo asmeninį apreiškimą, suprantate, kad būtų patvirtinta tai, kas vyko – parodė, kad Dievas yra formuojamas sėdinčiuosiuose suole ir Dievas yra formuojamas stovinčiajame prie sakyklos.

Du Visagaliai susitiko kartu ir didelė Dangaus dalis laukia jų ant to Septinto Lipto, kurie pasieks ir išpildys tą nepakartojamą pergalę Dieviškoje Meilėje. O, tai sunkus lipimo aukštyn kelias, amen, bet jie atideda į šalį kiekvieną naštą. Jiems lipant vis aukščiau ir aukščiau, jie turi atidėti didesnę naštą ir nuodėmę, kuri taip lengvai juos apgula. Ir su kantrybe jie bėga lenktynėse, leidžia kantrybei atlikti jos tobulą darbą. Žinodami, kad turės prieiti prie vietos, kurioje Žodis bus apreiškintas. Jehovos Šedevras bus atidengtas priešais juos, kad įrodytų, jog Žodis yra čia, ir Antrasis Ciklas bus atpažintas, nežinoma Kalba bus išaiškinta, Naujas Vardas bus apreiškintas.

Visi šie dalykai taps aiškūs, kad jiems būtų parodyta, kad mes pasiekėme tą vietą. Tuomet stebėkite puodžiaus „iškeptus į realybę“ žmones, stebėkite žmones, kurie gali eiti į savo galutinį išbandymą. Jie praėjo per sunkius išbandymus. Dabar išbandymai tampa sunkesni. Jie neburba ir nesiskundžia. Jie turi jiems atgaivintą pažinimą, kad žinotų, jog po sunkių išbandymų ateina dar sunkesni išbandymai, nes jie žino, kad jie įeina į Įsūnijimą. Jie žino, kad valso žingsniu nepateks į Karalystę. Jie nenori, kad Dievas nuleistų Savo standartus vien tik dėl jų. Jie nenori būti išlepinti vaikai. Jie nenori šiaip sau vaikštinėti ir sakyti: „Pažiūrėkite, Dievas būtų galėjęs panaudoti Joną, Dievas būtų galėjęs panaudoti Abraomą tokiu būdu, Dievas būtų galėjęs panaudoti Mozę tokiu būdu, Dievas būtų galėjęs panaudoti tą tokiu būdu, bet manęs Dievas negali panaudoti tokiu būdu, nes aš esu ganėtinai silpnas. Nes, žinote, aš esu truputį neįgalus, todėl Dievas anksčiau kaip ir tiesiogiai... anksčiau pakeldavo mane ir visada nešdavo. O, ir Dievas mane taip stipriai myli.“ Ne, jūs to nenorite.

Jūs norite sugebėti stovėti ant savo dviejų kojų. Amen! Leiskite Dievui atsistoti užnugaryje, leiskite Dievui pasakyti: „Šitas yra Mano mylimas sūnus!“ Jūs žinote, kad Dievas turi jus išmėginti. Jūs nesimeldžiate: „Dieve, patrauk mano išbandymus.“ Jūs meldžiatės: „Viešpatie, sustiprink mane, kad aš galėčiau nešti savo naštas.“ Amen. „Ir ne vien tik nešti savo naštas. Kad galėčiau taip pat nešti savo brolio naštą. Kad taip pat galėčiau nešti silpnųjų negalią.“ Aleliuja! Eidamas į priekį. Kodėl? Jūs žinote, kad tai yra Pažadai. Jūs laukiate, kol jis išsipildys. Ir jūs esate būtent ten, ir jūs stebite savo gyvenimą iš tos vietos, ir Šventoji Dvasia pavertė tai tikrove jūsų širdyje, ir jūs stebite. Einate į priekį kiekviename kelionės žingsnyje, kiekviename posūkyje jūs žinote, kas vyksta. Suprantate? Todėl sekite.

Taigi, ten buvo Dovydas ir pas jį atėjo Samuelis, ir išliejo aliejaus ragą. Samuelis buvo periodo pranašas, suprantate. Ir Žodis atėjo pranašui su žinia: „Eik į Jesės namus. Aš parūpinau Sau karalių.“ Amen. Ir Samuelis nuėjo ten, ir iš pradžių jis jautė nedidelę baimę, jis tarė: „Viešpatie, ar jie mane priims?“ Suprantate? „Saulius ir kiti planuoja mane nužudyti. Jie nori sužlugdyti mano įtaką. Nukryžiuoti mano žinios įtaką ir t.t.“ Jis tarė: „Eik užsimaskavęs kaip medžiotojas“ Amen! Jis tarė: „Eik ten tarytum ketintum aukoti nedidelėje šventėje ar panašiai, bet joje mes įvykdysime tą dalyką.“ Amen. Todėl ten, jis nuėjo ten ir Samuelis, žinote, iš pradžių galbūt jis pagalvojo: „Na, aš esu teisingoje vietoje.“ Amen. Jis yra teisingoje vietoje, teisingu laiku, teisingoje vietoje ir visa kita, pačiuose namuose, teisingas tėvas, tačiau sūnus pasirodė ne tas. Amen. Pasakė... Šventoji Dvasia pasakė: „Tai nėra jis.“ Jis... Jis pasakė Eliabas... Eliabas galbūt ten atėjo: „Kaip laikotės, pone Samueli, pone?“ Labai išauklėtas, amen, jis žino moralinį kodeksą ir etiką, ir kad jis turi nusilenkti ir padaryti visus kitus dalykus.

Ir Samuelis jį stebėjo, ir jis kaip ir sužavėjo Samuelį, nes jis pamatė, jog jis buvo šiek tiek panašus į Saulių, todėl galbūt Dievas pradėjo štai taip pagal pirmąjį pavyzdį, todėl galbūt Dievas tęs ta pačia kryptimi. Suprantate? Galbūt kitas... kitas karalius bus lygiai toks pats kaip Saulius: beveik tokio pat ūgio, tokių pačių pečių, toks pats, žinote, svoris ir viskas. Jis pasakė: „Galbūt tai galėtų būti jis.“ Suprantate? Šventoji Dvasia pasakė: „Ne.“ Tai buvo kitas prasidedantis periodas, bendrai kitokie žmonės. Suprantate? Tačiau Dievas žinojo, kad pasiuntinys tai suprato, bet tai dar nebuvo visiškai apreiškta. Dievas tarė: „Kai ten nueisi, aš tau viską parodysiu. Tačiau dabar eik tikėjimu. Aš noriu tau parodyti.“ Todėl jis atėjo ten turėdamas dalinį apreiškimą. Suprantate, jis kalbėjo ir sakė: „Galbūt tai ne šitas vaikinys. Dievas atmes šitą, kad atvestų kitą.“ Jie atvedė Šamą. Jo vardas buvo tinkamas. Jis tarė: „O, Jehova-Šama – Viešpats yra čia, galbūt tai yra ženklas.“ Amen. Šventoji Dvasia tarė: „Ne, ne Šama. Palik Šamą.“ Amen. Suprantate? Po to atėjo Abinadabas. Suprantate? Ir štai jis atėjo. Ir kai Abinadabas atėjo, broli, jis buvo toks dievobaimingas ir mielas, suprantate, labai mandagus, labai romus, žinote. Ir Samuelis jį stebėjo, jis tarė: „Na jei pirmi du buvo galbūt... Trečias yra tobulas. Jei pirmi du pavedė, galbūt trečiasis turėtų būti tinkamas.“ Šventoji Dvasia tarė: „Ne.“ Ir Dievas praėjo pro kiekvieną iš jų, nes pranašas žinojo, kad jam buvo suteiktas įgaliojimas. Jis žinojo, kad turėjo apreiškimą. Jis turėjo Žodį iš Dievo. Amen. Jis stovėjo keistai jausdamasis, jis pasakė: „Kažkas kažkur yra negerai (amen), kažkas negerai.“ Jis tarė: „Ar turi daugiau vaikų?“ Jis atsakė: „Taip, turime vieną, bet jis yra toli su avimis.“ Jis pasakė: „Mes nešvęsime, kol neatvesi jo. Eik ir atvesk jį.“ Dabar pastebėkite kažką.

Kaip aš jau sakiau, Dovydas jau buvo pasirinktas, nes Dievas pasakė Samueliui: „Aš jau pasirinkau vieną iš Jesės sūnų.“ Jis buvo išrinktas, bet nežinojo, kad buvo išrinktas. Kiek iš mūsų vaikščiojome kas kur – vaikščiojome išorėje nežinodami, kad Dievas mus pasirinko. Nežinodami, kad mes turime vaidmenį, nežinodami, kad Dievas turėjo pasiųsti pranašą su žinia mus pašaukti. Amen! Ten vaikščiojome. Na, viso laikotarpio metu nematomoje pusėje jis parodė, kad turėjo tikras savybes. Suprantate, kai jūs parodote, kad turite gerąsias savybes nematomoje pusėje – Dievas kovoja už jus matomoje pusėje. Bet jeigu jūs turite gerąsias savybes matomoje pusėje, tuomet Dievas pradeda jus stebėti, kai jūs atsiduriate nematomoje pusėje, nes jūs galite tik kurti įvaizdį.

Bet jeigu jūs esate nematomoje pusėje, kurioje niekas jūsų nemato, ir jūs galite būti krikščionis iki pat galo, amen, tuomet Dievui visiškai nereikia dėl jūsų jaudintis, kai žmonės jus mato. Kaip ryškiai tai spindės, kai nei vieno akis jūsų nestebi, kai niekas iš arti jūsų nestebi. Kai jus vertina – jūs stengiatės gyventi teisingai ir vaikščioti tiesiai, amen. Jūs esate nematomoje pusėje. Aš galiu įsivaizduoti kiek daug kartų jis ten sėdėjo ir jis stebėjo kaip tas lokys ateidavo pavogti tėvo avį, stebėjo liūtą bandantį pavogti tėvo avį, ir jis išeidavo ten įkvėptas tik dėl meilės tėvo avims. Galbūt jis priartėdavo taip arti avies, žaisdavo. Jis matė kokia bejėgė buvo ta mažutė avis. Akivaizdu, kodėl jis parašė 23-čią Psalmę: „Viešpats yra mano Ganytojas, aš nestokosiu.“ Jis matė kokios tos avys priklausomos nuo jo apsaugos, vadovavimo, ganyto, visko, amen. Jos lengvai pasiklysdavo. Jis žinojo, kokie buvo jo amatai [rankiai]. Jis visiškai tai suprato – kodėl jam reikėjo turėti tą lazda, kodėl jam buvo reikalinga svaidyklė, kodėl jam reikėjo turėti medaus. Amen. Jis suprato visus tuos dalykus. Tuomet Jis žinojo, kokiam pavojuje bus tos avies gyvybė, kokia ji buvo bejėgė.

Ir kai jis pamatė tą didelį liūtą ir tą besiartinantį lokį, kad pastvertų tą avį, jis pažiūrėjo į tai, jis pamatė tą bejėgę avį tose aplinkybėse, negalėjusia apsiginti. Broli, jis turėjo pasiekti tai nepaisant sunkumų. Jis nesiekė naudos. Amen. Engimo, amen. Nesiekė tokių dalykų.

Jis turėjo atsistoti pačiame priekyje net turėdamas atsidurti pavojuje, nežinodamas, kad patiria Žodžio Paslaptį – Mesiją. Gerasis ganytojas visada guldo savo gyvybę už savo avis. Jis nebėga, kai pamato besiartinantį vilką. Jis puola vilką, amen, su savo lazda. Amen. Ir be jokios abejonės Dovydas, galbūt, vieną kartą išėjęs išgirdo kitus besikalbančius ganytojus: „Žinote, prie manęs buvo viena avis, vieną dieną piktas šuo bandė pagriebti vieną man avį.“ Žinote. „Ir aš atsistojau ten ir ten su manimi buvo dar keturi broliai, ir mes paėmėme lazdas, ir sumušėme tuos blogus šunis.“ Ir galbūt kitą dieną, jie parašė apie tai laikraščiuose ir jie taip iškilmingai apie tai kalbėjo.

O Dovydas greičiausiai būtų turėjęs sėdėdamas pasakyti: „Tik pažiūrėkite kokį triukšmą ir sambrūzdį jie dėl to sukėlė. Tai yra niekis. Ir pažvelkite...“ Suprantate? Ir vistiek žmonės atsistojo ir pasakė: „Aš ten buvau. Aš ten buvau. Aš mačiau kaip jie sumušė šunį. Aš mačiau kaip jie jį išvijo.“ Ir Dovydas turėjo pasakyti: „Toks jausmas lyg aš visada susiduriu su sunkumais. Aš buvau ten ir užmušiau lokį – devynių pėdų pilkajį lokį.“ Amen. „Nieko šalia nebuvo, kad tai pamatyti, vienas Dievas žino, kad tai yra tiesa. Niekas apie tai nekalba.“ Kai jis tai pasakė jie žiūrėjo į jį tokiu įtariu žvilgsniu, galvojo, kad jis perdeda. Bet štai čia Dievas marino išdidumą ir savąjį aš. Dievas jums parodė (amen): „Tu tikrai tai padarei. Tu turi tikėjimą. Kol kas niekas to negali pamatyti, nes Aš nenoriu, kad jie dabar tai pamatyti. Kai ateis laikas ir aš norėsiu tave pastatyti priešakyje, žmonės pamatys, ką aš sukūriau Savo dirbtuvėse.“ Amen.

Todėl be jokios abejonės, galbūt ankstyvose stadijose, jis galėjo vaikščioti ir jiems sakyti: „Taip, kartą užmušiau lokį, žinote. Aš kartą tai padariau. Taip, netoli mūsų, kartą taip pat užmušiau liūtą, žinote. Todėl ten kur mes esame, vyksta dalykai, dalykai vyksta šalia jūsų, dalykai vyksta visur.“ Žinote.

Jie turėjo tokią dvasią, kad visada būtų matomi kitų akyse. Norėjo, kad veidas būtų rodomas žiniose, žinote. Tačiau nežinojo priežasties, dėl kurios Dievas tai padarė tokiu būdu, Dievas nenorėjo, kad didelė žmonių grupė apie tai žinotų. Dievas darė jį belaisviu. Dievas stengėsi jį išmokyti Jo kelių, amen, parodė jam dalykus kitokioje šviesoje. Per tuos išgyvenimus Dievas jam apreiškė: „Pažvelk į populiarumo dvasią čia. Dovydai, atkreipk dėmesį į populiarumą.“ Amen. Akivaizdu kodėl, kai jis nuėjo pas Saulių ir Saulius pasakė: „Aš padarysiu šio vyro tėvo namus laisvus Izraelyje. Aš duosiu jam savo dukterį. Jis bus karaliaus žentas.“ Suprantate? Jis pasakė: „Aš padarysiu jį turtingą. Aš suteiksiu jam daugybę turtų.“ Pinigai, moterys ir populiarumas negalėjo jo sugundyti. Jis turėjo susivaldymą, nes jis išmoko jo ten nematomoje pusėje, per dalykus, kuriais buvo išmégintas. Amen. Viso to laiko metu jis išgyveno tai, dar nesuvokdamas, kad artinosi valanda, kai jis turės būti pateptas. Amen. Jis turės gauti apreiškimą, kuris turės toliau atskleisti Dievišką Dievo tikslą ir valią jo gyvenimui.

Kiek yra tokių atėjusių į Žinią: „O, mes skaitome Žinią, taip. O, mes matome pranašą – didis pranašas. Mes girdėjome apie Samuelį. Žemėje yra Samuelis. Yra pranašystė. Ir... Jis buvo toks didis žmogus. O, mes esame epochos permainingoje.“ Suprantate? „Ir koks žmogus buvo Samuelis. Kaip nuo vaikystės Dievas jam balsu kalbėjo ir visi kiti dalykai. Jis matė Šviesą. Kartą jis pagalvojo, kad tai buvo Elis, bet tada pasirodė priešais jį ir tai buvo taip didinga.“ Ir visuose tuose mažuose dalykuose jis augo ir mokėsi Izraelyje, nežinodamas, kad jis taip pat buvo išrinktas. Nežinodamas, kad jis taip pat išpildys Samuelio pranašystę. Nežinodamas, kad jis taip pat, amen, bus Samuelio pateptas, amen. Nežinodamas, kad Samuelis net buvo pasiūstas jo pakviesti. Tai bent!

Ir mes metų metus vaikščiojome,ėjome į priekį,ėjome į priekį, klausėmės Žinios, kol vieną dieną jums tai buvo apreiškta, kad kai Dievas siuntė Žinią, Jis galvojo apie jus. Tai nebuvo tik dėl to, kad pranašas būtų pasiūstas aplink pasaulį, kad įgytų didį vardą ar kad jis taptų didis žmogus, ar kad iš visur pašauktų žmones. Tai buvo tam, kad būtų paskelbta Žinia, kuri buvo jūsų vardo pašaukimo paslaptis, kad jūsų iš anksto numatytas gyvenimas susijungtų su šia Žinia. Ir kad jūs suvoktumėte, kad šis žmogus niekada jūsų net nepažinojo ir nebuvo su jumis niekaip susijęs, tačiau viskas, apie ką jis kalbėjo, tobulai atitinka ir yra jūsų gyvenimo paralelė, kaip jūsų gyvenimas yra išrinktas atitikti tuos pačius dalykus – kažkas giliai viduje, kad suteiktų jums tikėjimo pagrindą, kurio jūs negaunate skaitydami ir cituodami, ir bandydami save tokiu padaryti, bet per Dievišką nulėmimą, tikėjimo dovaną, slypinčią giliai viduje. Viskas, ko jai reikia – tai atmosfera, kad tai išaugtų, amen, kad padarytų tai gyva, kad tai suaktyvinti ir leisti tam tapti realybe jūsų viduje. Ar toks buvo jūsų išgyvenimas? Stengiuosi čia pamokslauti Žodį, bet viliuosi, kad jūs matote tame save. Štai kodėl Jis galėjo pasakyti: „Šitas yra mano mylimas Sūnus.“ Ir Jis galėjo pasakyti: „Dievo patvirtintas žmogus tarp jūsų. Žmogus, kuris elgėsi išmintingai visuose savo keliuose. (Suprantate?). Žmogus, kuris nėra lengvai išprovokuojamas. Netinkamai nesielgia. Jis nėra pasipūtęs.“ Amen. Žmogus pagal paties Dievo širdį, viskas, ko jis nori yra tai, kas yra Dievo širdyje. Amen. Dievo širdyje slypėjo Jo paslaptis. Jo didi trejopa paslaptis dabar yra patalpinta žmogaus širdyje. Aleliuja! Todėl tai, kas buvo Dievo širdyje, ko angelai nežinojo, žmogus vaikščiojo turėdamas tai savo širdyje. Amen.

Lobiai – paslėpti lobiai, pasakė Paulius, išminties turtų, amen, ir Jėzaus Kristaus pažinimo žemiškuose induose, esančių štai čia, paslėptų. Amen. Suprantate? Todėl sekite.

Kai Samuelis tada atėjo pas Dovydą ir patepė jį, Flavijus [Flavijus Džozepas žydų istorikas – Red.] pasakė: „Samuelis pašnabždėjo visų Dovydo brolių akivaizdoje. Jis pašnabždėjo į ausį ir pasakė, ką reiškę patepimas.“ Todėl atkreipkite į tai dėmesį. Tai buvo jam apreiškta, tikslas dėl kurio jis buvo pašauktas ir kodėl jis buvo pateptas. Iš pradžių jis buvo išrinktas, jis buvo pasirinktas, po to jis turėjo būti pašauktas. Ir kai jis buvo pašauktas, jam buvo apreiškta per jo pašaukimą, kad jis išrinktas, štai kodėl atėjo pranašas, štai kodėl pranašas buvo pasiųstas su žinia, štai kodėl pranašas turėjo ten ateiti ir patepti jį. Jis turėjo suvokti, kad būnant visus tuos metus ten, tai buvo Dievas, kuris saugojo dovana. Lokys negalėjo jo pražudyti. Liūtas negalėjo jo pražudyti. Dievas išlaikė jį gyvą, nes ta dovana turėjo surasti teisingą savo vietą. Turėjo būti ateita iki dienos, kuomet jis bus pastatytas į poziciją. Suprantate? Jos paties gyvenimas ir pašaukimas, ir visi šie dalykai. Jo formavimas, kurį Dievas numatė, kad jis pro jį praeitų, viskas įvyko ten. Ir kol jis stovėjo kalbančio pranašo įkvėpime, nuo jo buvo nuimama visa uždanga. Ir jis pradėjo kažką suprasti, nes Samuelis kalbėjo tiesiogiai, tiesiai į jo sielos gelmę, amen, ir Dovydas priėmė apreiškimą. Amen.

Dabar atkreipkite į tai dėmesį. Po to, kai jis buvo pašauktas, jis buvo pateptas, bet jis dar nebuvo pastatytas, nes tas pirmas patepimas buvo tik tikėjimas. Tai suteikia gimimą. Tai suteikia apreiškimą, amen, to, koks bus tas pastatymas. Amen! Nes yra ilgas, sunkus išbandymų laikas, ir išmėginimų, ir įrodymo, kad būtų įsitikinta, jog jūs turite tas dorybes savyje prieš jums galint būti pastatytam. Suprantate? Prieš jums gaunant antrą patepimą. Amen. Ar norite perskaityti Rašto vietą? Leiskite man perskaityti Rašto vietą ir jums parodyti.

1-a Samuelio 16. Amen. Mes turime laiko, pabaigsime laiku. Kartais aš blogai jaučiuosi, kai pastebiu, kad kartais Šventoji Dvasia nori kalbėti, o aš turiu atsiprašinėti žmonių, nes ilgai juos užlaikau. Nes kartais žmonės čia sėdi, ir jie žiūri išpūtę akis, ir nesupranta, kas vyksta. Man kyla klausimas: kam mes čia susirenkame. Kai matai, kad žmonių protai pasidengia migla, suprantanti, kas vyksta visų tų metų laiku. 1-a Samuelio 16. Dabar sekite:

1 Ir VIEŠPATS tarė Samueliui: „Kaip ilgai liūdėsi dėl Sauliaus, nes atmečiau jį, kad nekaraliautų Izraeliui? Pripildyk savo ragą aliejaus ir eik, aš tave pasiųsiu pas betliejietį Jesę; nes iš jo sūnų parūpinau sau karalių“.

2 O Samuelis tarė: „Kaip aš galiu eiti? Jei Saulius tai išgirs, jis mane nužudys“.

Ir VIEŠPATS tarė: „Paimk su savimi telyčią ir sakyk: ‘Atėjau VIEŠPAČIUI aukoti.

3 Ir pasikviesk Jesę prie aukos, o aš tau parodysiu, ką turėsi daryti; ir patepk man tą, kurį tau įvardysiu“. (Suprantate?)

4 Ir Samuelis padarė tai, ką VIEŠPATS kalbėjo, ir atėjo į Betliejų. O miesto vyresnieji drebėjo dėl jo atėjimo ir tarė: „Ar taikingai ateini?“

5 O jis tarė: „Taikingai; aš atėjau VIEŠPAČIUI aukoti; pasišvęskite ir ateikite su manimi prie aukos. Ir jis pašventė Jesę bei jo sūnus ir juos pakvietė prie aukos.

6 Ir įvyko, kai jie atėjo, jis pažiūrėjo į Eliabą ir tarė: „Tikrai jo akivaizdoje yra VIEŠPATIES pateptasis“.

7 Bet VIEŠPATS tarė Samueliui: Nežiūrėk į jo veidą ar į jo aukštą ūgį...

Dievas į tai nežiūri. Tai yra Pirmasis Patraukimas, kuris lietė kūną. Dievas į tai nežiūri. Amen. Suprantate? Tai žmogus esantis ant denio.

...nes jį atmečiau; nes VIEŠPATS mato ne taip, kaip žmogus mato; nes žmogus žiūri į išorę, bet VIEŠPATS žiūri į širdį“.

Variklių patalpoje, valdymo bokšte.

8 Paskui Jesė pašaukė Abinadabą ir jam davė praeiti Samuelio akivaizdoje. Ir jis tarė: „Nei šito VIEŠPATS neišsirinko“.

9 Po to Jesė liepė praeiti Šamai. O jis tarė: „Nei šito VIEŠPATS neišsirinko“.

Esu tikras, kad jūs nenorėtumėte būti vienas iš jų. Žinote, jūs būtumėte galėjęs prieti prie Viešpaties pranašo su žinia, o jis pasakytų: „Ne tu, eik toliau.“ Jūs galėtumėte būti puikus žmogus. Jūs galėtumėte būti geras krikščionis, užaugęs puikioje šeimoje, bet Dievas nenorėtų jūsų šią Valandą. Praeitų pro šalį. O, tai bent! Tu, eik savo keliu. Amen! Tu, eik ir ginčykis aikštėje ar panašiai. Dievas tavęs nenori. Amen. Tu, eik dabar ir pakrikštyk iš naujo žmones. Dievas tavęs nenori. Suprantate.

Bet tam, kad išpildytų Apreiškimo 10:8 iki 11, Dievas turi tam tikrus žmones. Suprantate?

10 Vėlgi Jesė liepė praeiti savo septyniems sūnums Samuelio akivaizdoje. O Samuelis tarė Jesei: „VIEŠPATS šitų neišsirinko“.

Daug yra pašauktų, bet mažai išrinktų. Jis pašaukė juos, bet jie nebuvo išrinkti.

11 Ir Samuelis tarė Jesei: „Ar čia visi tavo vaikai?“ O jis tarė: „Dar liko jauniausias...“

Štai kodėl aš sakau čia stebėti kai kuriuos iš jaunausių. O, jie tik ką atėjo. Jie tik ką atėjo į Žinią, neseniai. Tie visi kiti buvo Žinioje visus tuos metus, bet šie mažieji 11-os valandos pasirodys štai čia. Amen, aleliuja! Suprantate?

...bet štai, jis gano avis“.

Visi kiti bėgiojo paskui Saulių. Jie visi buvo šalia Sauliaus, apsirengę šarvus, įvairius dalykus, kalbėjo apie tai kaip jie buvo kovos fronte. Bet jie negali susidurti su iššūkiu. Suprantate? Pasakė Dovydui ir kitiems: „Jūs visi pasilikite čia užnugaryje. Jūs visi tik dabar atėjote į Žinią. Jūs visi pasilikite čia atokiai.“ Suprantate?

11 Ir Samuelis tarė Jesei: „Siųsk ir atvesk jį; nes mes nesusėsime, kol jis čia neateis“.

12 Ir jis pasiuntė ir jį įvedė. Na, o jis buvo rausvas, gražaus veido ir dailus pažiūrėti. Ir VIEŠPATS tarė: „Kelkis, patepk jį; nes tai yra jis“. Nes tai yra jis“. – „Nes tai yra jis. Šitas yra Mano mylimas sūnus.“ Amen. „Patepk jį. Išliek Mano aliejų. Iki paskutinio lašo.“ Amen.

13 Tada Samuelis paėmė ragą aliejaus ir patepė jį tarp jo brolių; ir VIEŠPATIES Dvasia atėjo ant Dovydo nuo tos dienos ir po to. Taigi Samuelis pakilo ir ėjo į Ramą.

14 Bet VIEŠPATIES Dvasia pasitraukė nuo Sauliaus, ir pikta dvasia nuo VIEŠPATIES neramino jį.

Atsiverskime 1-ą Kronikų 11. Na tai buvo pirmas patepimas toje vietoje. 1-a Kronikų 11, pirma eilutė. Vėliau po Sauliaus mirties... galbūt perskaitykime 13-ą ir 14-ą eilutę 10-ame skyriuje; 1-a Kronikų 10, kad galėtume suprasti tos dalies istoriją.

13 Taip mirė Saulius už savo nusizengimą, kurį jis padarė prieš VIEŠPATĮ, tai yra prieš VIEŠPATIES žodį...

Ar supratote tai? Jis mirė už savo nusizengimus padarytus prieš Viešpatį. Kokį Viešpatį? Viešpaties Žodį. Viešpats yra Viešpaties Žodis. Na, kartais žmonės sako: „Su Dievu aš taip nepasielgčiau, bet to, ką Jis sako, aš nepriimsiu.“ Ak taip? Jeigu jis sako, kad tai Viešpaties Žodis, o jūs Jį atmetate, jūs atmetate Dievą.

...kurio jis nesilaikė, ir taip pat dėl to, kad prašė patarimo iš turinčiojo namų dvasią, kad jos pasiklaustų;

14 o nepasiklausė VIEŠPATIES;

Stebėkite iš ko jūs gaunate patarimus šiomis dienomis, žinote. Nes nepamirškite, dabar tos dvasios iš bedugnės duobės yra pasislėpusios žmonėse. Ir jūs einate ir priimate patarimą, priimate patarimą, priimate patarimą, kai tuo tarpu Viešpaties Žodis yra jūsų tarpe. Dievas jūsų tarpe turi susisiektimo kanalus jūsų įkvėpimui. Čia yra Urimas ir Tumimas, kad apšviestų, kad leistų jums žinoti Dievo valią, o jūs einate į Egiptą, priimate vieną patarimą, priimate kitą patarimą. Jūs ieškote tokių patarimų iš tų, kurie nepažįsta Viešpaties Proto, kurie nežino Viešpaties valios, kurie nežino Viešpaties plano. Tačiau jūs galvojate, kad jie padės jums užsidirbti greitų pinigų. Jūs galvojate, kad jie padės jums įgyti aukštas pareigas. Kaip Dievo tarnas, sakau jums: palikite tai. Tai velnio spąstai. Laikykitės nuo to atokiai. Esate per arti krašto. Laikykitės arčiau kelio vidurio. Jūs nenorite, kad tarnautojas žinotų apie jūsų reikalus. Tačiau esate nieko prieš gauti tai iš namų dvasios.

...todėl [Dievas – Red.] užmušė jį ir atidavė karalystę Jesės sūnui Dovydui.

[1-aKronikų 11, pirma eilutė – Red.]

1Tada visas Izraelis susirinko pas Dovydą į Hebroną... (Tai yra antras kartas, kai jie ten susirinko.) ...sakydami: „Štai mes esame tavo kaulas ir tavo kūnas.

Štai ko aš laikiu čia, šioje bažnyčioje. Jeigu jūs gaunate apreiškimą, kad tai yra Žodis, tai yra Valdžia, kuri yra apreiškiama per Žodį, tuomet mes esame tavo kaulas ir tavo kūnas. Jeigu susirinkimas yra dvasinė Pastoriaus žmona, dvasinio bažnyčios vyro, tuomet jūs turite būti kaulas jo kaulo ir kūnas jo kūno. Žodis esantis jumyse, turi paklusti Žodžiui esančiame jame. Ir Žodis esantis juose sakė: „Mes esame tavo kaulas ir kūnas tavo kūno.“

2 Ir, be to, anksčiau, kai Saulius buvo karalius, tu buvai tas, kuris išvesdavai ir įvesdavai Izraelį; ir VIEŠPATS, tavo Dievas, tau sakė: „Tu gausi mano tautą Izraelį ir būsi mano tautos Izraelio valdovas“.

Net seniai tada jie žinojo, kad tai buvo pasakyta Dovydui.

3 Todėl visi Izraelio vyresnieji atėjo pas karalių į Hebroną; ir Dovydas sudarė su jais sandorą Hebrone VIEŠPATIES akivaizdoje; ir jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi pagal VIEŠPATIES žodį per Samuelį.

Todėl čia Samuelio pranašystė apie Dovydą pradėjo pildytis po tų ilgų metų. Tai užtruko trylika metų, manau. Ir jie patepė Dovydą Izraelio karaliumi (ar ne?) pagal VIEŠPATIES žodį per Samuelį.

Ir 9 eilutė:

Taip Dovydasėjo vis didyn ir didyn; nes kariuomenių VIEŠPATS buvo su juo.

2-a Samuelio (dar kartą), 5 skyrius. Jisėjo vis didyn ir didyn, nes Viešpats buvo su juo. Stebėkite kai ši Nuotaka gaus tą antrą Patepimą – Dinamika, kuri bus nauju Šventosios Dvasios pripildymu. Stebėkite ir matykite ar šie dalykai nepradės eiti vis didyn ir didyn, kai jūs pradėsite daryti didesnius darbus. 2-a Samuelio 5, 10 eilutė. Čia yra tas pats dalykas, bet čia yra dvi eilutės, kurias noriu perskaityti, kurių ten nebuvo. 2-a Samuelio 5, 10 eilutė:

10 Ir Dovydasėjo pirmyn ir tapo didis, o VIEŠPATS, kariuomenių Dievas, buvo su juo.
(Ir dvylikta eilutė)

12 Ir Dovydas suprato, (dabar supraskite tai) kad VIEŠPATS jį įtvirtino Izraelio karaliumi ir kad jis išaukštino jo karalystę dėl savo tautos Izraelio.

Dabar supraskite, ką sakau. Jis tai suprato. Kitais žodžiais tariant, jis pasakė: „Na, palaukite. Ar dėl to dabar esu patepamas tokiu būdu, tai ką laikiau savo širdyje, ką Samuelis man pasakė kaip apreiškimą, per ką praėjau per visus tuos metus žinodamas, kad vieną dieną tai išsipildys? Ir aš suprantu, kad Dievas dabar mane laimina dėl savo tautos ir aš matau kaip tai eina vis didyn ir didyn, ir didyn ir Dievas yra su manimi.“ Jis suprato tai kaip apreiškimą.

Aš pamokslavau ir pasakiau jums, aš pasakiau: „Tėvas ir globėjas. Su jais viskas jau yra išspręsta, tai bus... [Tuščia vieta įrašė. – Red.] ir dabar tai padarys viešai. Tačiau vaikinai jau yra patvirtinti ir patalpinti į jų tarpą. Jis įrodė, kad yra tikintysis ir Dievas įrodė, kad Jis gali įrodyti Savo Žodį per jį. Ir Dievas išbandė jį, ir išmėgino jį, ir įrodė: ta Gyvybė yra jo viduje. Ir Jis atvedė tą Žodį, kad parodytu, jog ta Gyvybė suteikė tą Žodį: Žodį po Žodžio, po Žodžio, kol viskas atsidengė ir visiškai pasireiškė pilnatvėje būtent jų tarpe.

Todėl sekite. Greitai, tiesiog dabar tai susiesime, mano nedidelis įkvėpimas šį rytą: Dovydas elgėsi išmintingai visuose savo keliuose. Jis buvo Dievo patvirtintas vyras jų tarpe. „Kodėl buvo duota Šventoji Dvasia“ – 13 puslapis: [1959-12-17 – Red.]

„Taigi, Senajame Testamente, kai gimdavo kūdikis, jie stebėdavo jį, kad pamatytu kaip jis... elgiasi, elgiasi. Tuomet tėvas, tuo metu būdamas sėkmingas verslininkas, galbūt keturiasdešimties ar penkiasdešimties, jis pats neturėjo laiko mokyti šį kūdikį, todėl... Tomis dienomis jie turėjo viešas mokyklas. Jie turėjo... jie vadino juos repetitoriais ar augintojais, mokyklos mokytojais. Ir tas mokyklos mokytojas būdavo geriausias, kokį tik jis galėdavo surasti tam, kad jis būtų teisingas ir tėvui praneštų tiesą.

Ir tuomet, kai tas berniukas užaugdavo iki tam tikro amžiaus, sakykime, kai jis būdavo subrendęs... Jei tas berniukas būdavo išdavikas, niekam tikęs, nesirūpino tėvo reikalais, (kaip Saulius), jis galvojo vien tik apie flirtą ir buvimą su moterimis... gėrimą, lošimą, žirgų lenktynes. Toks berniukas visada būtų sūnus, bet jis niekada nebūtų pastatytas į poziciją būti paveldėtojas visko, ką turėjo jo tėvas. Tačiau jeigu jis buvo geras berniukas, ir jam rūpėjo tėvo reikalai, ir jis įrodydavo, kad yra tinkamas vaikas...“

Jūs turite įrodyti, kad esate tinkamas vaikas. Jūs turite įrodyti, kad esate tinkamas žmogus, kurį Dievas pašaukė šiame periode išpildyti šiuos dalykus. Ir ši Gyvybė jumyse įrodo, kad jūs esate tinkamas žmogus. Ne jūsų uolumas ir ambicijos, ir troškimas norėti tai padaryti. Ši Gyvybė jumyse dėl kurios jūs galite paklusti kiekvienam Žodžiui, kurio Dievas reikalauja, įrodys, kad jūs esate tam tinkamas žmogus.

„Po to jie turėdavo ceremoniją. Jie išvesdavo tą berniuką į gatvę, apvilkdavo jį baltu apdaru. (...) Pastatydavo jį ant pakylės, kad visas miestas galėtų jį matyti. Jie paruošdavo šventę ir jubiliejų. O tėvas tuomet atlikdavo įsūnijimo ceremoniją. Jis įsūnydavo savo sūnų į savo reikalus ir tuomet sūnus būdavo lygiavertis savo tėvui. Kitais žodžiais tariant, jeigu tai būtų šiandien, sūnaus vardas ant čekių būtų lygiai toks pats tinkamas kaip ir tėvo.“

Dabar sekite ką padarė Dievas. Kai gimė Jo Sūnus, Jis leido jam gyventi trisdešimt metų. Aš sugražinu jus atgal į dienas, kai buvo Dovydas... tai buvo Kristus Dovyde, tai buvo Kristus Juozape, tai buvo Kristus Mozėje. Ir aš jums parodžiau Juozapą karaliaus akivaizdoje, Mozę ant kalno viršūnės. Dabar stebėkite Dovydą. Amen. Visa tai yra čia šioje valandoje. Ta pati Kristaus Nuotaka įrodys, kad ta valanda atėjo. Štai kodėl Žodis gali būti atidengtas ir Dievas gali tai išreikšti iš Žodžio ir įrodyti tai Žodžiu. Amen.

Dabar sekite. Taigi, stebėkite, ką padarė Dievas. Kai gimė Jo Sūnus Jis leido Jam gyventi trisdešimt metų, išmėgino Jį, išbandė Jį, po to davė Jam tris metus sunkių išbandymų. Ir tuomet sunkaus išbandymo pabaigoje, kai Jis pamatė, kad Jo Sūnus rūpinosi Tėvo reikalais... [Tuščia vieta įrašė – Red.] Jam nerūpėjo... Jis turėjo nedaug paskutinių pinigų, kad kažką įsigytų. Jis pasakė: „Paimk juos, paskirk juos Evangelijai.“ „Bet Viešpatie, aš juos sutaupiau, kad kažką nusipirkčiau.“ „Paskirk juos tam, kam pasakiau.“ Jam tai sukėlė problemų. [Jis dvejojo. – Red.] „Na, kažkas kitas duos pinigų.“ „Tu tai padaryk.“ Suprantate? Ir Dievas jums parodė: „Stebėkite. Pažvelkite į priklausomybę.“ Suprantate? [Dievas sako – Red.] „Eik ir išpažink savo neteisybę.“ O jums gėda tai padaryti, nes jūs turite noro būti populiariu dvasią. Jūs norite, kad žmonės jus matytų tam tikru būdu, nes visi jau turi sudarytą įspūdį apie jus. Dievas taip pat nori parodyti, kad jūs taip pat turite nuolankumą – jūs neturite vien tik malonios dvasios. Jūs nesakote: „Mirtinai trokštu būti su visais.“ Jūs nesistengiate visko sumaišyti, bet jūs taip pat turite nuolankumą. „O varge, mano įvaizdis

dabar bus sugadintas. Aš nenoriu, kad mane tokį pamatytų.“ Tai yra sunku. Jūs pastebite kaip Jokūbo dvasia pradeda stengtis sugalvoti įvairius būdus ir priemones: kaip tai pridengti gerumu, kaip tai pasakyti tokiu būdu, kaip tai suplanuoti tokiu būdu, kaip... „Aš paminėsiu tai. Čia aš nutylėsiu. Čia aš pacituosiu dvi Rašto vietas. Čia aš tai uždažysiu ir glotniai padengsiu. Kai baigsiu kalbėti, jie net nesupras apie ką aš kalbu.“ Amen. Jūs tiesiog pats iš savęs atimate teises. Ar žinote, ką jūs tokiu būdu darote? Jūs faktiškai atiduodate demonui namus ir žemę. Amen. Faktiškai jūs leidžiate demonui įsikurti jūsų gyvenime, kai Dievas stengiasi palaužti tą dvasią, amen, ir atvesti jus į vietą, kurioje yra Žodis, kuris jumyse gali turėti pirmenybę. Todėl... kur sekmininkų bažnyčia su naujuoju gimimu buvo išmėginta ir išbandyta...

Dievas nesielgia su bažnyčia tiesiog kaip su organizacija. Jis neturi reikalo su bažnyčia kaip su žmonių grupe. Jis turi reikalą su bažnyčia kaip su individualais, kiekvienu individu bažnyčioje. Ir dabar... tai nėra paslaptis, mes visi tai matome. Dabar tai nėra paslaptis, mes visi tai matome. Yra prieita prie laiko... Kai žmogus įrodo ir Dievas jį myli, Jis išveda jį kažkur atskirai. Ten Angelų priešakyje Jis kažką dėl jo padaro. Jis pakelia jį... į Dievo Akivaizdą, ir apdovanoja jį, ir pripildo jį, ir pastato jį. Tai yra periodas, kuriame mes gyvename. Ta pati Šventoji Dvasia... išgelbėjo liuteronus, ta pati Šventoji Dvasia pašventino metodistus... pakrikštijo sekmininkus, o dabar ruošia Viešpaties Jėzaus atėjimą.

O todėl, broli, kai mes sakome Šiuos dalykus ir pamokslaujame Šiuos dalykus, ir imame Rašto vietas, ir imame išgyvenimus, ir įvardiname juos, ir parodome šią Valandą, ir parodome, ką tai padarė pranašo gyvenime, ir ką jis toliau daro Nuotakoje, tuomet mes matome Valandą, kurioje gyvename. Dievas tiesiog šiaip sau neatveda narių. Dievas nesistengia tiesiog turėti mielą, nedidelę, gerai apsirengusių žmonių grupę. Dievas nesistengia tiesiog padaryti jus pačia geriausia giesmininkų grupe. Dievas nori atvesti sūnus ir dukteris į įsūnijimo vietą. Amen.

Ir čia mes matome, kad kai Žodis nužengė į Dovydo širdį ir buvo apreikštas – jis pradėjo suvokti periodo Žodžio apreikšimą. Ir po to tikėjimas, pagrindas, įrodymas, dalykų, kuriais yra viliamasi... O, jis mylėjo tikėjimą. O, jis džiaugėsi žinodamas, kad Dievas jį pasirinko, amen, nes niekas jo nemylėjo. Jis buvo ten nematomoje pusėje. Jis augo žinodamas, ką reiškia vienatvė. Jis visą gyvenimą praleido su avimis, jis net pradėjo kvėpėti kaip jos ir juoktis kaip jos. Suprantate? Jis išgelbėjo kelias avis ten, kur niekas nematė. Amen. Jis išmoko kantrybės prižiūrėdamas avis ir t.t. Ir kai tas apreikšimas atėjo į jo širdį – Samuelis ištarė periodo pažado Sėklą, o jis viduje turėjo dirvą sėjai ir sėkla įkrito būtent ten ir jo viduje gimė apreikšimas, kad jis bus karalius, jis pamatė ką Dievas apie jį galvojo tame periode. Jo siekis būtų galėjęs būti... kažkas panašaus kaip tėvo, galėjo būti... galbūt vieną dieną tapti geru žmogumi, turėti kelias savo avis, verstis nedideliu avių verslu. Jūs suprantate, ką turiu omenyje. Tai galėjo būti nedideli dalykai įsikūrimui gyvenime, tačiau Dievas turėjo geresnes mintis, Dievo mintyse jis turėjo tapti karaliumi – valdyti kaip karaliams ir kunigams žemėje. Dievas turėjo geresnes mintis apie jį ir Dievas siuntė pranašą jam jas apreikšti. Ir pranašas atėjo ir tiesiogiai jas išsakė. Amen.

Ir po to Dievas jį patepė, kad patvirtintų, kad tai, ką sakė pranašas buvo tiesa. Tada jis suprato tikslą, dėl kurio atėjo pranašas. Tada jis suprato savo dalį Dievo plane. Tada jis

laukė, kol pranašo pranašystė išsipildys jo paties gyvenime. Tai buvo viduje esantis apreiškimas. Tuomet jis padarė žingsnį. Jis galėjo susidurti su kiekvienu iššūkiu, kiekviena situacija, nes jis turėjo tikėjimą, kad Dievas nėra lėtas išpildyti Savo pažadus, kad Samuelis atėjo su „TAIP SAKO VIEŠPATS“, jis buvo patvirtintas pranašas. Jie negalėjo priversti jį to atsisakyti. Jo patalpinimas buvo jam apreiškimas būtent tada. Tikėjimas buvo išlietas į jo širdį, amen. Suprantate? Pagimdytas jo širdyje. Pažiūrėkite į štai ką, 39 puslapis: „Šventvagiški vardai“ [1962-11-04R –Red.]. Dabar jis sako:

„Aš lipu... dabar kopėčiomis. Suprantate. Aš pridėjau dorybę, pažinimą, susivaldymą. Dabar turiu pridėti kantrybę. Aš dar neturiu Šventosios Dvasios. [Kalba apie dinamiką, [sūnijimą – Red.] Tuomet po to, kai aš pridėdu kantrybę, aš pridėdu dievotumą. Ar žinote, kas tai yra? Būti kaip Dievas. Aš pridėdu tai. Aš nesielgiu netinkamai. Elgiuosi kaip pridera Krikščioniui džentelmeniui. (Amen. Niekuo neapsimetu.) Kažkas manyje, Dievo meilė tiesiog verda... Žmogau, aš galiu tai padaryti, bet geriau to nedarysiu.“ Suprantate? [Ne, tai nėra tai. – Red.] Tai vistiek yra ten. Tai yra gimimas. Aš buvau į tai pagimdytas, į tai, į tai, į tai, į tai, į tai, į tai ir po to Dievo meilė... nužengia ir visa tai manyje užantspauduoja tarnavimui. Suprantate?

Jis buvo pagimdytas, pagimdytas, pagimdytas tai turėdamas, kol Dievo meilė atėjo ir užantspaudavo visa tai jame tarnavimui.

„Tuomet, ką tai padaro? Jis duoda man Šventąją Dvasią? Jis atveda mane į atskirą vietą pas Save, paženkliną jus. (...) Jūs tampate kitokiu žmogumi. Amen!“

„Stebėkite, jis buvo apgaubtas debesies šešėliu [kaip Jėzus jį apgaubė – Red.] ir Jis atsimainė ten priešais juos. Ir jo apdaras spindėjo kaip saulė. (Kas tai buvo? Dievas patalpino Savo Sūnų.) „Šitas yra Mano mylimas Sūnus. Visus šiuos dalykus, kurių aš reikalavau iš Mozės, ir daviau įstatymą per Mozę (amen) teisingumą per pranašus – Jis išpildė vis tai. Jo klausykite. Dabar Aš pasitrauksiu iš vaizdo. Tiesiog klausykite Jo. Dabar Aš pasitrauksiu iš vaizdo. Tiesiog klausykite Jo.“

[domu ar šią valandą mums reikės klausyti žmogaus. Jozuės 10: Paradoksas ir tą dieną Viešpats paklausė žmogaus balso, kai jis kalbėjo ir sustabdė saulę. Ir visas Izraelis tai matė savo akimis, kad Dievas išaukštino Jozuę žmonių akyse. Jie žiūrėjo savo akimis ir matė, kad žmogus kalbėjo ir Dievas pagerbė jo žodį. Sprendimus, kuriuos padarė žmogus, Dievas tai pagerbė. Ar Dievas nori tai padaryti dėl jūsų? Taip pone! Ar Dievas nori tai padaryti manyje? Taip pone! Tai bent! Jeigu mes galėtume tai suvokti. Suprantate?

Ir kai tas apreiškimas atėjo į jo širdį, tuomet dorybė – jis pradėjo išlieti dorybę, ką jis pasakė? Sustiprinkite vienas kitą – jėga, kuria Dievo apreiškimas suteikė jėgą. Nėra tokios nugalinčios jėgos kaip Žodžio apreiškimas. Broli, kad nugriauti kiekvieną tvirtovę, amen, išlaisvinti tą avį. Suprantate? Jis nuėjo ten ir įveikė. Suprantate? Kai atėjo lokys, jis nuėjo ir įveikė jį. Jis galėjo tai padaryti, jis turėjo jėgą iš vidaus. Suprantate? Jis prižiūrėjo avis giedodamas tas psalmes, keldamas džiaugsmingą triukšmą (suprantate?) Viešpačiui. Apreiškimas buvo gyvas jo širdyje, sužadindavo jį, amen, ten žaliose lankose. Ten sėdėdamas jis matė visą savo nevertumą, bevertiškumą. Suprantate?

Sekite toliau. Jis žinojo, kad Samuelis buvo dorovingas žmogus. Samuelis turėjo tas septynias dorybes. Jis žinojo, kad Samuelis buvo pranašas. Samuelis turėjo periodo Žodį. Jis žinojo, kad tai, ką Samuelis sakė buvo: „TAIP SAKO VIEŠPATS“, amen, tas pažinimas buvo atgaivintas jo viduje – tai privalo išsipildyti. Turėjo tą pažinimą, kuris patepė tą tikėjimą. Tikėjimas galėjo išeiti į priekį ir pastatyti jo gyvybę į pavojų, nes: „Aš dar nesu karalius, todėl aš negaliu mirti.“ Jis veikė jo apreiškimo pagrindu. Jis ne šiaip sau sakė: „Aš turiu tikėjimą,“ – ne. Šventi darbai parodė, kad jis turėjo tikėjimą. O ne sakymas: „Aš turiu tikėjimą. Pažiūrėkite, aš turiu tikėjimą. Aš turiu apreiškimą. Pažiūrėkite.“ Bet darbai gali parodyti, kad jūs tikrai turite tikėjimą. Suprantate? Jis žengė žingsnį link to. Suprantate? Broli, mažas, vargšelis, bejėgis avinėlis – beveik sudraskytas į gabalus, jam iš dalies nuplėšė koją. Jis turėjo nusileisti ir maitinti jį ir sustiprinti jį, aptvarstyti jį, amen, tačiau jis turėjo aliejų ir vyną. Amen. Jis turėjo tai, ko reikia avies išgelbėjimui. Suprantate?

Tačiau dabar atkreipkite dėmesį į šį tą. Todėl tuomet, visą tą laiką jo apreiškimas buvo ten išbandomas, turėjo per tai praeiti, nedideli apreiškimo išbandymai, vis dar nieko didingo. Suprantate? Ir jis ten tai išgyveno tuo metu, žinodamas, kad kai Dievas su jumis pradėjo užsiimti ir pradėjo jums apreiškinti – jūsų pastatymas į poziciją yra apreiškiamas. Viena iš šių dienų jūs būsite išūnytas Dievo Sūnus. Jūs įeisite į visišką Dievo sūnaus pasireiškimą. Nuotaka turės prabudimą, Jėgą Bažnyčioje, Trečiasis Patraukimas jūsų tarpe darys didesnius darbus. O, nesunku to melsti, nes Tu tai pažadėjai, Viešpatie. Bet jūs turite sulaukti, kol viršuje pasieksite tą septintą laiptą, tuomet didelė Dangaus dalis nužengs ir tai išpildys. Tuomet jūs pamatysite tikrą prabudimą. Amen. Todėl jums įeinant į prabudimą, jūsų širdyje tai lyg verda, kyla į viršų, verda, kyla į viršų. Suprantate? Tačiau po to Dievas jums suteikia išbandymus, suprantate, lavina tuos tikėjimo raumenis. Suprantate? Veikia jūsų tikėjimo pagrindus. O, jūs tai patiriate nedideliuose dalykuose, jūs tai patiriate, eidami į priekį. Suprantate? Po to stebėkite susivaldymą. Jis pradėjo tapti vis didesnis ir didesnis, išbandymas pasidarė sunkesnis.

Jis pasirodė ten lauke, mažas, vargšas berniukas, vos galintis užsidirbti pragyvenimui. Galbūt kartas nuo karto jam atitekdamo viena avis. Jis panaudojo jos kailį, pasidirbo mielą vilnonį apdarą, vaikštinėjo su juo – apsigaubęs avies kailiu. Amen. Jis jautėsi taip gerai ir džiugiai. Suprantate? Iš avies odos pasidirbo mielą apavą, nešiojo jį. Suprantate? Tačiau štai šioje vietoje – jūsų išgyvenimai labai stipriai patepa jūsų tikėjimą, išgyvenimai jūsų nematomoje pusėje, kurioje niekas nemato. Amen.

Dažnai žmonės galvoja, kad pusė šių dalykų yra naujas apreiškimas. Sugrįžkite atgal ir pamatysite, kad šie dalykai daug metų buvo pamokslaujami šioje bažnyčioje. Nematomoje pusėje niekas nematė, bet Dievas tai išreiškė nematomoje pusėje, apreiškė, darė dalykus pakeliui. Niekas nematė. Suprantate? Kartais jūs stebitės, kodėl visi šie dalykai yra apreiškiami ir jūs einate toliau, einate, einate ir jūs net negalite apie tai pamokslauti. Suprantate? Ir jūs stebitės: „Viešpatie, kas dabar bus?“ Viena dieną aš turėsiu pamokslauti apie šiuos dalykus, nes jeigu tai yra kažkam apreiškta, žmonės turi išgirsti šiuos dalykus. Suprantate? Kartais tu tai pamokslauji savųjų tarpe, bet žmonės nesupranta apie ką tu kalbi. Suprantate? Bet jūs ateinate stebėdami, žinodami, kad Dievo Žodis yra tiesa. Stebėkite. Tam yra laikas ir metas, tačiau vistiek tai tikėjimas jūsų širdyje. Nors jūs ir su savo pažinimu

bandote mokyti kitus ir tai negali pasiekti jų širdžių ir tapti tikėjimu per apreiškimą, vistiek tai yra tikėjimas jūsų širdyje.

Vistiek tuos, kurie pagauna apreiškimą, kurie nori išeiti, kurie yra nuoširdūs, kurie nori paimti tą Žodį ir susijungti – tokius jūs galite sustiprinti. Amen. Suprantate?

Kai tuo tarpu šitas nori pražudyti tą, pražudyti kitą, pražudyti dar kitą, kai jie nori eiti ir įgyti sau gerą vardą, kai vienas nori eiti ir apjuodinti kitą, o, jūs norite juos sustiprinti. Amen. Jūsų akys stebi, visada pastabios, žiūri, kad pamatytų ar kas nepaslydo, ar kas nors kur nors nesuklupo. Ir, kai jūs tai pamatote, jūs sakote: „O! Ten mano brolis.“

Kaip Jėzus stebėjo Petrą. Jis ėjo per visus tuos išbandymus ir našta. Jėzus turėjo ant Savęs pasaulio našta. Jis žinojo, kad galiausiai jie Jį paliks, bet netgi žinant tai, kažkas giliai Jame galėjo palaikyti Petrą ir pasakyti: „Petrui, aš meldžiausi už tave, nes Aš matau, kad šėtonas nori persijoti tave kaip kviečius. Aš pastebėjau tai praėjusį kartą...“ Jūs žinote kaip Jėzus visada juos stebėjo. Ir toje vietoje Jis ėjo keliu, o jie užsilaikė. Jis tarė: „Apie ką jūs visi ten atsilikę kalbėjote?“ Amen! Suprantate? Visada juos stebėjo. Visada – Jo akys visada nukreiptos į juos, stebi juos, suprantate? Visada. Suprantate? Kai jie pasakė... Jie buvo sunerimę dėl pinigų. „Jūs visi mane čia matėte – pažiūrėkite, tas žmogus padarė tą. Ir šitai, tą ir kitką.“ Jis pasakė: „Kas su jumis yra negerai? Stebėkite.“ Jis pakvietė juos ir parodė jiems keletą paukščių, anksti vieną rytą, kai jie atsikėlė ir baigė melstis. Jis tarė: „Stebėkite juos, ar jie renka į kluonus? Ar jie sėja ir pjauna?“ Jis tarė: „Ar esate matę, kad nors dieną, jie tupinėtų alkani, žiūrėtų į dangų, kad gautų kažko suvalgyti?“ Jis tarė: „Ir Dievas juos pamaitino.“ Kai pažiūrime čia – vienas turi kompleksą: „Aš jau keturis kartus susirinkime vilkėjau šią palaidinę, negaliu ir vėl jos apsivilkti, tos pačios senos suknelės.“ Jis praėjo pro leliją. Štai kaip jis į ją pažiūrėjo: „Ji nei triūšia, nei verpia. Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo pasipuošęs kaip nei viena iš jų. Kodėl rūpinatės? Jūs per daug nerimaujate.“ Amen. Jis tarė: „Jūs sutelkiate dėmesį į netinkamus dalykus. Dienai užtenka savo blogio. Sutelkite dėmesį į štai ką. Aš matau, kad jūs leidžiate saulei nusileisti ant jūsų rūstybės.“ Amen! „Labiau sutelkite dėmesį į tai. Per daug negalvokite apie tai, kuo apsirengti. Sutelkite dėmesį į tai, kad rytoj tikrai (amen) neatsikeltumėte su ta sena, prieštaraujancia dvasia, kurią turėjote vakar.“ Aleliuja! Amen! Suprantate?

Vedė juos į priekį, vedė juos į priekį, stebėjo juos einančius. Suprantate? Pažinimas, kurio Jis galėjo juos išmokyti, jis galėjo juos išmokyti ir pasistengti išauginti jų tikėjimą. Suprantate? Per Jo tikėjimą: parodė jiems jų periodą, parodė jiems jų laiką. Ką Samuelis pasakė: „Jis pasakė tai ir jis pasakė tai.“ Suprantate? Galbūt jie pasakė: „O taip, tai yra pažinimas. Tai yra pažinimas...“ Taip, bet man yra reikalingas pažinimas mokyti.“ Nes jiems trūko pažinimo ir jie nusekė paskui žmogų. Galiausiai jie rodė į žmogų, nes jiems trūko pažinimo. Amen! Jie pasakė: „Taip, tai yra pažinimas galvoje.“ Taip, iš pradžių tai patenka į galvą, bet taip pat, po to tai nusileidžia į širdį. Amen, aleliuja! Ir kai Tai iškyla į paviršių – tai tampa Dvasia ir Gyvenimu: „Žodžiai, kuriuos kalbu tampa Dvasia ir Gyvenimu.“ Amen! „Tai išvaro demonus (amen!), apriša sudaužytas širdis, išlaisvina belaisvius, suteikia regėjimą akliesiems.“ Amen! Suprantate? Ėjo pirmyn (Suprantate?) ir mes jį stebėjome, ir jis visą laiką buvo išbandymuose. Jis nepasakė: „O Dieve, kur gi yra pažadas, Viešpatie? Kada aš tapsiu karaliumi? Viešpatie, aš noriu tapti karaliumi. Aš jaučiuosi kaip ir karališkai šį rytą.“ Taip nebuvo. Prisiminkite kiek kartų jūs jautėtės taip lyg galėtumėte išstarti dalykus būčiai?

Prisiminkite kiek kartų jautėtės pripildytas jėgos? Prisiminkite kiek kartų esate matę sergantį žmogų, jūs pasakėte: „Na, šitas galėtų būti tas, nuo kurio Dievas pradės prabudimą.“ Suprantate? Ar galvojate, kad būtumėte galėjęs tai pabandyti ir kažkas būtų įvykę? Bet jeigu jūs norite, kad mirusieji prisikeltų, pasakykite: „Viešpatie, ar tai bus šioje vietoje? Mes žinome tą „mažosios žuvelės“ prikėlimą, ar tai galėtų būti tai?“ Jūs galite galvoti apie įvairiausias dalykus, bet Dievas sako: „Taip, tu žinai, kad esi pašauktas. Tu žinai, kad esi išrinktas. Tu žinai, kad pažadas yra skirtas tau. Tu žinai, kad esi pateptas, tačiau palauk, kol užkopsi tais septyniais laiptais.“ Amen! „Lipk aukštyn, lipk aukštyn.“ Amen! „Lipk toliau. Tu prieisi iki to.“ Nes, suprantate, Šedevras iš pradžių turi būti suformuotas pagal Atvaizdą, tik tada jis gali prabilti. Kaip Žodis gali kalbėti, jeigu Jis nėra suformuotas pagal Atvaizdą? Ir kaip Atvaizdas gali kalbėti, jeigu jį nėra suduota? Jums vis dar reikia būti perkeistu. Jums reikia septynių perkeitimų. Ir kaip su moterimi – kas kiekvienus septynis metus įvyksta gyvenimo permaina. Amen. Na, mes turime tai gauti – ši Moteris, Nuotaka turi gauti septynis pasikeitimus: iš šlovės į šlovę, į šlovę, iš tikėjimo į dorybę, į pažinimą. Jūs keičiatės iš šlovės į šlovę tol, kol regite Viešpaties šlovę kaip veidrodyje, kol jūs tampate Žodžio atvaizdu, kurį apėjote ir dabar esate viena su Juo. Amen. Tada jūs tampate Dievo veidrodžiu. Amen. Dievas pažvelgia į jus ir sako: „Tai Mano sūnus. Aš matau jame Savo tikėjimą. Aš jau dabar žinau kaip jis pasielgs, nes žinau, kas yra jo viduje.“ Amen. „Aš išlavinau jį su tomis dvasiomis, Aš žinau, kad jis gali su jomis susitvarkyti. Jie negali jo išprovokuoti. Jie neprivers jo... jis žino kaip suvaldyti liežuvį. Jie gali vadintu jį velniu, spjaudyti ant jo, jis tik stebės juos ir melsis už juos.“ Amen. „Jis gali valdyti savo liežuvį.“ Amen. „Jis nesakys tuščių žodžių. Jis žino, kad už kiekvieną pasakytą tuščią žodį, jis turės atsiskaityti.“ Suprantate? „Aš Pats – Viešpats, pašalinau tą pyktį iš jo. Aš Pats uždėjau jį ant priekalo. Aš Pats pašalinau kiekvieną to pykčio dalelę lauk.“ Amen, broli, dabar jis yra neapsakomai ramus. Amen. „Jie negali prie jo prisiliesti.“ Amen. „Jie negali ištaršyti jo plunksų.“ Ne, pone. Amen. „Daugiau jis neleis laiko kartu su burundukais, amen, jų tarškėjime, plepėjime, jis tiesiog išskleis savo sparnus ir pakils į viršų.“ Amen. Suprantate? „Jis gali pakeisti draugiją.“ Suprantate?

Bet Dovydas pasakė: „Aš...“ Dovydas įtikino save, jis buvo pasiryžęs: „Aš elgsiuosi išmintingai visuose savo keliuose su tobula širdimi Tavo namuose. Aš nepažinosiu darančiųjų pikta.“ Amen! „Aš nenoriu jų draugijos.“ Aleliuja! „Aš atsiskirsiu nuo viso netikėjimo.“ Suprantate? Jis stovi tokioje vietoje. Suprantate? Kodėl? Savo širdyje jis nusprendė: „Viešpats yra visada mano dešinėje ir visada priešais mane.“ Dėl to jis galėjo pasakyti... Kai kariuomenės ateina, jis gali pasakyti: „Nors kariuomenė stovyklautų prieš mane, aš nenusigąsiu.“ Kodėl? Jis širdyje padarė sprendimą elgtis tam tikru būdu. Ir vietoj to, kad atkeršytų Sauliui... Sekite. Leiskite man šiek tiek pratęsti mintį. Leiskite jums parodyti Kristaus Gyvenimą Dovydą: nuo pirmo patepimo iki antro patepimo, iki pat charakterio, gyvenimo, kol jo meilė padengė daugybę nuodėmių.

Leiskite jums parodyti. Sekite. Tuomet pažinimas buvo atgaivintas Pažado pažinimui, kad Samuelis turėjo: „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Tuomet, kai jis atėjo į tą lauką, suprantate, jis buvo teišus nematomoje pusėje, namuose su avimis, tačiau dabar jisėjo į lauką: „Eik ir aplankyk savo brolius. Nunešk šių skrudintų grūdų. Nunešk to.“ Tai bent! Kai jis tuomet atėjo į lauką, suprantate, ten buvo tos didelės dvasios, kurios įklampino žmones netikėjime. Amen.

Visi buvo įspęsti į kampa, buvo pamokslaujami įvairūs negatyvūs dalykai. Tas pamokslavo prieš vieną. Kitas pamokslavo prieš kitą. Dar kitas pamokslavo ir sėjo baimės sėklas žmonėse ir įvairius kitus dalykus. Kažkas kažkur su mumis yra negerai. Kaip mes galime leisti šiai netikėjimo dvasiai... Įsūnijimo valandą jūs turite baimės ir vergystės dvasią? Mes turėtume turėti meilės ir jėgos dvasią, ir sveiko proto. Mes turėtume turėti įsūnijimo dvasią, kuria šaukiame: „Aba Tėve.“ Visi kalba tik tai, kas yra negatyvu, negatyvu. Kas vyksta? Ką? Ar jūs bijote žmogaus? Suprantate? Ar nežinote Valandos? Ar nežinote, kas mes esame? Ar nežinote, ką pranašas apie mus pasakė? Amen.

Ir štai kas įvyko, broli, kai jie išgirdo jo liudijimus. Saulius pasakė: „Aš suteiksiu tau didelius turtus.“ Amen. Jis tarė: „Na, aš galiu tau sumokėti, kad tu atvyktum ir pamokslautum čia tarnavimuose – aš duosiu tau didelius turtus,“ – pasakė jis, – „Aš tau atiduosiu savo dukterį.“ Suprantate? Suprantate?

Aš atvykau ir pamokslavau Žodį be kompromisų, o brolis pasakė: „Perimk šią bažnyčią.“ Paklausiau: „Ar aš?“ Pasakiau: „Broli, Dievas pašaukė tave būti pastoriumi. Pasilik šioje vietoje. Nejau nori, kad aš perimčiau šią vietą? Tu esi pastorius. Dievas tave čia pastatė. Tu pasilik čia. Neužlaikyk, pasisakyk.“ Amen. „Tu taip pat toje vietoje turi išgyvenimus.“ Amen. Suprantate? Suprantate? Jis pasakė: „Aš suteiksiu tau žinomą vardą.“

Pranašas pasakė, kad jis stebėjo visus tokius dalykus. Tas žmogus bandė jį nuvertinti. Jis nenorėjo mažo populiarumo ir šiek tiek pinigų. Jo širdyje buvo degantis pažadas, jis buvo apreikštas. Jis žinojo, kad buvo pateptas. Jis žinojo, kad Viešpaties Žodis atėjo pranašui ir buvo apreikštas giliai jo širdyje. Tai degė jo širdyje. Jam nereikėjo šiek tiek pinigų ir populiarumo iš šalies, kai turėjo apreiškimą, kad bus pastatytas į poziciją ir užbaigs Jėzaus Kristaus darbą, turės Trečiąjį Patraukimą, sugražins prisikėlimą ir kitus dalykus. Ar manote, kad čia jis troško šiek tiek garbės? Apgailėtina kaip vyresnieji broliai norėjo jį išnaudoti galvodami, jog jis turi nepilnavertiškumo kompleksą ir stengėsi jį nugalėti savo ilgu buvimu Žinioje ir jų...

[Tuščia vieta įrašė – Red.] Jie pasakė: „Mes žinome, kad tu buvai nepaklusnus ir čia atėjai. Kas atsitiko? Tu atėjai čia stebėti mūsų ir t.t. Kam palikai prižiūrėti tas avis atokioje vietoje? Jūs visi lauke, lakstote ratais.“ Jis pasakė: „Ar tam yra priežastis?“ Ar tam yra priežastis? Dabar pastebėkite šį tą. Kantrybė – štai kur artinasi tikras išbandymas. Štai kur artinasi tikras išbandymas. Leiskite man šį rytą dėl jūsų užbaigti mintį. Kantrybė – sekite. Štai šioje vietoje dauguma žmonių suklumpa, nes jūsų tikėjimo išbandymas sukuria kantrybę. Mes tai minėjome praėjusį kartą kalbėdami apie Juozapą. Jis buvo išbandytas savo regėjimų Žodžiu.

Dabar sekite Dovydą. Jam ten būnant kantriu, jis laukė, kol Dievas tai išpildys. Ir vieną naktį būdamas bėgliu, kai ant Sauliaus nužengė pavydo dvasia ir Saulius negalėjo pakęsti girdėti žmonių kalbančių apie Dovydą, jis pasakė: „Aš pasistengsiu kaip nors jį nužudyti.“ Nes jo egoizmas to norėjo. Jis norėjo tiek dėmesio. Jis norėjo, kad jie taip pat apie jį kalbėtų. Na, eik ir užmušk Galijotą tuomet, eik ir nugalėk priešą, eik ir kažką padaryk. Amen. Taip pat turėk tikėjimą ir padaryk žingsnį. Meskis į lokio nasrus gelbėdamas avį. Nesėdėk ten ir nepavyduliauk. Nesėdėk ten ir nekovok pats su savimi. Ir kuo daugiau Dovydas žinojo, kad Saulius rengė sąmokslą jį nužudyti, Dovydas nepasakė: „Suprantat, leiskite man pirmam tai

padaryti, kol jis pirmas to nepadarė, taip. Aš žinau, kad jis praeis pro šią vietą, kai eis medžioti į tam tikrą vietą. Aš greitai jo atsikratysiu. Nes ant jo ir taip jau yra pikta dvasia ir jeigu aš jį užmušiu, su tuo nėra nieko blogo, nes ant jo yra velnias ir aš darysiu Dievo darbą.“ Jis taip negalvojo. Ne. Dovydas buvo įsitikinęs: „Aš turiu ateiti į tą vietą, tegul Dievas mane atveda. Aš nesinaudosiu savo įtaka. Nebus nei vieno galinčio pasakyti: 'Dovydui pasitaikė proga ir jis užmušė Saulių ir perėmė valdžią.'“ Jis pasakė: „Tegul bus taip, kad Dievas jį patrauks ir Dievas mane pastatys. Tegul Dievas tai padarys, jeigu Dievas nori mane matyti toje vietoje. Aš neturiu ambicijų ten būti. Ir jeigu turėsiu palaukti, aš lauksiu Dievo, nes aš tikiu savo apreiškimu. Aš tikiu tuo, ką Samuelis pasakė. „Samuelio Žodis privalo išsipildyti!“ Jis patepė tą Žodį giliai savo širdyje. Tai buvo apreiškimas nuo pranašo. Amen. Jis laukė visus tuo metus ir pasakė: Aš būčiau nusilpęs, jeigu nebūčiau tikėjęs, kad išvysiu Viešpaties gerumą gyvųjų žemėje. [Psalmių 27:13 – Red.] Daug kartų...

Perskaitykite Samuelio knygą, kaip jie jį ten užspėdė, ir Saulius artinosi. Kai Saulius ir jo armija buvo netoliese ...tuo pačiu laiku, kai jie išgirdo, kad filistinai įsiveržė į šalį. Visi vyrai jį paliko ir pabėgo. Dovydas pasakė: „O, Dievo ranka, apsaugok mane.“ Jis apsaugojo jį. Amen! Jie negalėjo jo paliesti, nes jo valanda dar nebuvo atėjusi! Amen. Suprantate? Ir visą tą laiką jis laukė, jis buvo išbandomas – dabar jis buvo išbandomas savo apreiškimu. Vieną kartą jis buvo ten ir Abišajus... Dovydas pasakė: „Kas eis su manimi? Aš eisiu į Sauliaus stovyklą.“ Ir jis lengvai ten nuėjo ir kai atėjo surado visus vyrus miegančius, miego dvasia buvo ant jų. Tai yra buvimo ne sąmoningume proto būseną. Jie nežinojo, kas tuo metu vyko. Amen! Ir visi vyrai buvo atiduoti į jo rankas. Ir dar ten būdamas jis turėjo kalaviją. Jis būtų galėjęs paimti tą Valandos Žodžio apreiškimą ir juo sukapti juos į gabalėlius. Tačiau pastebėkite štai ką – jis elgėsi išmintingai ir Viešpats buvo su juo.

Dabar sekite. Štai ką aš jums stengiuosi perteikti. Aš badau jums parodyti elgesį. Mokytojas stebėjo vaiko elgesį prieš Tėvui galint pasakyti: „Šitas yra mano mylimas sūnus.“ Ir Biblija sako, kad dėl to, jog jis elgėsi tokiu būdu, Viešpats buvo su juo. Dėl to Jėzus pasakė: „Aš visada darau tuos dalykus, kurie patinka Tėvui, dėl to Jis Manęs nepalieka. Dėl to Jis visada yra su Manimi.“ Ir jeigu jis pažadėjo, kad Jis niekada nepaliks ir neapleis jūsų, ar manote, kad taip bus tik dėl to, kad Jis pasakė, kad taip bus? Jūsų elgesys išlaikys Jį su jumis. Tačiau tas elgesys turi būti tikėjimu apreiškimu, kuris jums buvo apreiškimas. Tuomet jūs nebandysite to padaryti žmogiška išmintimi. Jūs nebūsite Jokūbu, mažuoju apgaviku, Jokūbu bandančiu pasinaudoti savo žmogišku sugebėjimu, kad rasti išeitį, regzti pinkles.

Ne. Jam ten būnant Abišajus iš karto paklausė... Abišajus turėjo greitą reakciją, suprantate? Greitas nuspausti gaiduką, jis pasakė: „Tark žodį. Man nereikės pakartotinai jam smogti.“ Dovydas pasakė: „Paslėpk savo kalaviją.“ Amen. Jis pasakė: „Neliesk Viešpaties pateptojo.“ Visada greitai, su savo vyrais, kad juos prigautų. Amen! „Neliesk Viešpaties pateptojo. Vistiek turėk jam pagarbą.“ Amen.

Aš galiu įsivaizduoti, galbūt keli iš Dovydo vyrų susirinko ir pasakė, kai juos stipriai prispaudė: „Matote, tai tas pats, aš turėjau užmušti Saulių. Dovydas yra per „minkštas“. Aš jau buvau jums sakęs, kad jis yra „minkštas“ vyras.“ Suprantate? Ir galbūt jis pacitavo kelias Rašto vietas, kuriose Mozė pasakė: „Akis už akį ir dantis už dantį.“ Suprantate?

Bet stebėkite Dovydą. Jis buvo kitokioje atmosferoje. Jie nežinojo, kad jo elgesys buvo toks dėl to, kad jis turėjo tikėjimą savo apreiškimu. Jie nežinojo, kad jo gyvenimas buvo ne apie tai kalbėti, bet išreikšti tai, kuo jis tikėjo. Jis turėjo tokią Dievišką pagarbą. Net kai Saulius atėjo prieš jį... kartą Saulius atėjo prieš jį... Visos tos ieties svaidymo dienos. Po to jis išvarė jį į dykumą. Jis taip negailestingai jį persekiojo.

Taigi, jeigu žmogaus ketinimas, kai yra toks ketinimas jus nužudyti ir sunaikinti – yra nesunku jį tai sureaguoti, žinote. Jeigu žmogus jus užpuola per klaidą ar klaidingai suprasdamas, jūs galite jam atleisti, bet kai žmogus planuoja, dieną ir naktį ir laukia pasitaikančios galimybės ir imasi visų priemonių... Aš noriu jums šį tą parodyti. Tos mintys niekada neužvaldė – nors Dovydas jas žinojo, jos niekada neužvaldė jo dvasios, kad priverstų jį elgtis priešingai Žodžiui. Supraskite tai. Jis žinojo apie jas. Dievas leidžia jums sužinoti dalykus ir jūs matote kaip žmonės su jumis elgiasi ir jūs turite tai priimti. Ir nors jūs tai matote, visgi tai ne... jūs vistiek išlaikote jiems pagarbą. Jūs ir toliau galite parodyti pagarbą. Visgi laikas nuo laiko, ir laikas nuo laiko jūs esate puolami. Jis vistiek rodė pagarbą. Kodėl? Jis laukė. Dievas turėjo progą, Dievas turėjo dieną, Dievas turėjo laiką, valandą, ateis Tėvo paskirtas laikas. Jis paskyrė laiką. Jis bus pagautas angelų akivaizdoje. Jis patvirtins Jo Žodį. Tai turėjo būti jam apreiškta. Ir kol jis tai matė ir stebėjo tai, jis žinojo, kad kažkas turės atsitikti. Todėl Abišajus nebuvo [sūnijimo dvasioje. Jis nebuvo meilės ir jėgos dvasios ir sveiko proto. Jo dvasia buvo tokia: „Aš geriau užmušiu šitą vyrą, nes tik tokiu būdu aš gausiu šiek tiek laisvės.“

Tačiau Dovydas žinojo, kad didingesnis yra Tas, kuris buvo jo viduje, nei tas, kuris buvo Sauliuje ir jis turėjo kantrybę. Jis pasakė: „Kai aš prieisiu prie to sosto, Dievas bus tas, kuris mane jį pasodino. Nieko nebus pasakyta, kad Dovydas nusprendė pašalinti Saulių ir atstumti jį, ir užmušti jį, ir štai tokiu būdu jis perėmė sostą.“ Nes po to žmonės nebūtų turėję jam pagarbos. Amen!

Tai buvo taip: Dievas jį patraukė ir pasakė: „Šitas yra Mano mylimas sūnus. Jo klausykite.“ Jis nebandė užimti pozicijos per politiką. Ne. Jis pasakė: „Kadangi aš prižiūrėjau tėvo avis. Tu esi tas, kuris mane pašaukė. Tu esi Tas, kuris pasiuntei pranašą. Tu esi Tas, kuris pasiuntei Žinią. Tai buvai Tu, kuris išliejai Patepimą. Tu esi Autorius ir Užbaigėjas. Tu tai pradėjai, Tu galėjai tai atlikti. Tame yra mano užtikrintumas.“ Ar suprantate apie ką kalbame? „Tu tai pradėjai, Tu galėjai tai daryti iki pat tos dienos.“

Dabar sekite. Tuomet, kai Saulius vis persekiojo, stebėkite Dievišką pagarbą... Dievotumas, tikra Dieviška pagarba. Dovydas pasakė: „Tu esi karalius. Pagalvok, kas tu esi. Tu sėdi ten soste, tokie svarbūs reikalai, diplomatiniai santykiai. Sauliau, iš Izraelio išvyko ambasadorius – ir pažiūrėk į mane: aš negyvas šuo, blusa, tu atėjai į pačią dykumą.“ Jis pradėjo nužeminti save. Jis pradėjo bandyti parodyti Sauliui: „Pažvelk, tu turėtum užsiimti tais reikalais.“ Jis pasakė: „Tu palikai savo gerą, patogią lovą, su tarnais iš visų pusių aplink tave, kurie linksmina tave karališkuose kiemuose ir taip toliau, ir atėjai į šią karštą dykumą, ir pastatei savo gyvybę į pavojų, kad persekiotum nieką. Aš esu niekas.“

Jis vertino Saulių geriau nei save patį. Suprantate? Jo elgesys – jis elgėsi išmintingai visuose savo keliuose ir Viešpats buvo su juo. Nes kiekvieną kartą jam darant veiksmą

Dievas pasakydavo: „Tai yra Mano dorybė. Tai yra Mano susivaldymas. Tai yra Mano kantrybė. Aš pasielgčiau taip pat. Jis yra žmogus pagal Mano širdį.“ Jis buvo Dievo patvirtintas. Suprantate?

Ir kaskart ateidavo Saulius ir bandydavo jį nužudyti, jis atleisdavo jam, kai jis pasakė... perskaitykite savo Biblijoje. Saulius daug kartų atėjo ir išpažino, ir sakė: „Tu esi geresnis žmogus nei aš, Dovydas.“ Jis pasakė: „Tu esi geresnis.“ Jis pasakė... Kol galiausiai Saulius pradėjo suprasti – visos jo pastangos buvo sutrukdyti pranašo Žodžio išsipildymui. Saulius buvo žmogiškoje sferoje, bandė kovoti su pranašo Žodžiu. Jis bandė kovoti su valandos žinia, jos išsipildymu. Kai jis suprato, kad Dievas yra Savo paties Išaiškintojas ir Dievas yra Tas, kuris tai daro, jį pasakė: „Tik nepamiršk, kai ateisi į savo karalystę pasigailėti mano šeimos.“

Dovydas galėjo jam atleisti septynis kartus septyniasdešimt, nežiūrint į tai, kad jis planavo ir iš anksto organizavo jo nužudymą. Ir nors Dovydas tai žinojo, jis niekada neleido, kad tai užvaldytų jo dvasią. Galiausiai, kai Saulius žuvo, suprantate, pažiūrėkite, ką Dovydas padarė. Jis pasakė: „Neskelbkite to Gate. Nepasakokite to filistinų tarpe. Laikykite tai paslapyje.“ Nes meilė padengia daugybę nuodėmių. Amen!

Jis pasakė: „Leiskite jiems būti prisimintiems tokiais – Saulius ir Jonatanas stipresni už liūtus, greitesni už erelius. Narsūs Izraelio vyrai. Kaip didingieji galėjo pulsti?“ Suprantate?

Jis buvo Dievo patvirtintas, žmogus pagal paties Dievo širdį, kad Dievas pasakytų: „Tai yra jis. Tai yra tas pats Patepimas!“ Ir kai jis buvo pateptas antrą kartą, jam pradėjo sektis vis geriau ir geriau, ir geriau ir Viešpats buvo su juo. Ir jis suprato, tai pradėjo apsireikšti: „Aš esu regėjime. Aš esu išsipildymo valandoje. Tai pildosi. Viskas, ką ten išgyvenau, aš buvau Dievo patvirtintas.“ Dievas visam tam turėjo tikslą, tame kaip Dievas jį vedė, kad atvestų į Pažado išsipildymą. Amen. Ir Viešpats buvo su juo.

Pabaigai [Pranašo pamokslas – Red] „Pagarba“, 9 puslapis [1961-10-15V – Red.]

„Bijokite Viešpaties ir laikykitės Jo įsakymų, nes tai yra pilna žmogaus pareiga. Visa ko esmė yra „bijoti Dievo“. Ir, kuomet jūs negalite turėti pagarbos iki tokio lygmens, kad jaučiate baimę... Jūs turite turėti Dievo baimę. (...) Taigi, tai nereiškia, kad jūs Jo bijote, bet tai reiškia, kad jūs atiduodate Jam pagarbą ir atsižvelgimą. Ir kai jūs gerbiate Dievą, jūs bijote Dievo. Jūs bijote, kad galite jam kažkokiu būtu neįtikti, jūs bijote, kad nepadarytumėte kažko klaidingai. Jūs nenorite, kad taip atsitiktų. Aš bijau savo motinos. Aš bijau savo... savo žmonos. Aš bijau savo bažnyčios. Aš bijau visų Dievo tarnų, kad kur nors jų kelyje nepadėčiau suklypimo akmenis.“

Kur yra tokie žmonės? Žmonės, kurie elgiasi išmintingai su baime. Pranašas pasakė: su baime ir drebėjimu. Ne žmonių bijoti, bet su baime, kad jis užstos kelią ir jie matys jį, o ne Kristų. Jis bijo, kad pastatys suklypimo akmenį kažkieno kelyje: „Aš bijau, kad galiu pasakyti kažką, kas galbūt privers kitą suklypti. Aš galiu pasielgti tam tikru būdu, kuris kažkam pakenks. Aš galiu išeiti ir kažką padaryti – Viskas man yra teisėta, bet ne viskas naudinga. [1 Korintiečiams 6:12 – Red.]

Jūs negalite naudotis proga ir imti mąstyti apie kūniškus dalykus. Iš baimės jūs norite elgtis išmintingai ir daryti tuos dalykus, kurie patinka Tėvui. Jūs turite širdyje tikslą – Jo namuose jūs bijosite tobula širdimi. Jūs laikysitės atokiai nuo darančiųjų pikta. Amen. Jūs esate pasiryžę išpildyti Jo Žodį.

„Aš... aš bijau žmonių. Aš bijau miesto žmonių, kad nepadaryčiau kažko klaidingai, kas paskatintų juos galvoti, kad aš esu ne Krikščionis.“

Nes jūs žinote, ką reiškia atstovauti Kristų.

„Suprantate, jūs turite, prieš galėdami turėti pagarbą, jūs turite turėti baimę. Ir Dievas to reikalauja, Jis reikalauja pagarbos. Dievas... to reikalauja. Ir baimė tai suteikia. Ir mes žinome, kad baimė suteikia tai. Pagarba suteikia tai. Suprantate?“

Ir tai, dėl to, kad Dievas yra Dievas, Jis yra vertas pagarbos. Tai tiesa. (...) Mes turime Jį gerbti jausti Jam baimę, ir tai suteikia pagarbą. Dievas to reikalavo Sau ir visiems Savo tarnams. Dievas reikalauja pagarbos Savo tarnams. Jo... Jo tarnams, kaip mes galime žinoti, kad jie yra Jo tarnai? Nes Jis patvirtina tuos tarnus Savo Žodžiu. Jis paima tuos tarnus ir padaro juos Dievo tarnais, ir įrodo, kad jie yra tarnai, padarydamas, kad Jo Žodis veiktų per tuos tarnus. Tuomet, kai jūs gerbiate tą tarną – jus gerbiate Dievą. Todėl, kai aš gerbiu jus, o jūs gerbiate mane – mes gerbiame vienas kitą... mes gerbiame Dievą.“

Jis kalbėjo apie [sūnijimo laiką, savęs paruošimą, pasiruošimą Šedevro tarnavimui, žinant, kad Dievas atskiria vyrus, kurie įrodė save. Dievo patvirtinti vyrai ir moterys jūsų tarpe, paskutinosios Dienos „mesijiečiai“, pateptieji, Žmonėse pateptas Žodis išreiškiantis iš jų Kristaus Gyvenimą, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Parašyti laišškai skaitomi visų žmonių.

„Dabar mes žinome, kad jie yra... kad mes būdami Dievo vaikai esame Dievo dalis. Ir Dievas reikalauja... pagarbos. (...) Tuomet Dievas parodo, kas yra Jo vaikai. (...) Jis parodo tai stebuklais ir ženklais... kad tai yra atliekama. Amen.“

Pranašas pasakė: „Dinamika bus pakartotinis Šventosios Dvasios pripildymas po to, kai jūs esate suformuotas pagal atvaizdą.“ Po to, kai iš pradžių Dovydas buvo atgaivintas ir po to suformuotas pagal Žodžio Atvaizdą, tada jis atėjo ten antrą kartą ir... [Tuščia vieta [rašė – Red.] ...suprato, kad Dievas atvedė jį į tą Valandą. Jis suprato, kad dabar tai išsipildys. Jis suprato tai ir Viešpats buvo su juo. Jis įrodė, kad savyje turėjo dorybę. Amen.

Jis iš savo meilės nežiūrėjo į Sauliaus nuodėmes. Jis daugiau niekada jų nepaminėjo. Jis pasakė: „Kai kalbėsime apie Saulių ir Jonataną – stipresni už liūtus, greitesni už erelius.“ O, būti tokiu kaip Jėzus, turėti tai mūsų viduje, žinoti Valandą, kurioje esame, žinoti, kad būtent į jūsų gyvenimą asmeniškai nužengė Dievas. Ir Jis tai atlieka. Atskiria jus: „Šitie yra mylimieji sūnūs. Jie visada daro dalykus, kurie Man patinka. Jie teisingai elgiasi. Jie nusprendžia širdyje elgtis išmintingai. Ne apsimitinėti (amen), būti pavyzdžiu su Dieviška baime turint pagarbą visiems žmonėms.“ Ir Viešpats buvo su jais, patvirtino Savo Žodį...

Nuleiskime mūsų galvas ir užmerkime mūsų akis. Ačiū Tau, Jėzau. Tiesiog kalbėkite su Juo. Visuose tuose pavojuose, triūse ir spąstuose Dievas jį išsaugojo. Dievas atvedė jį išpildyti Žodį, kurį Jis ištarė, nes jis tikėjo Juo giliai savo širdyje. Jis nesistengė savo žmogiškais sugebėjimais padaryti, kad Tai išsipildytų. Jis buvo užtikrintas. Jis nuo pat pradžių laikė nepajudinamu savo užtikrintumą iki pat pabaigos. Tuomet Dievas galėjo jį atskirti. Tuomet visas Izraelis žinojo, kad Dievo Žodis turėjo išsipildyti.

Biblija pasakė, kad Sauliaus namai silpo vis labiau ir labiau, bet Dovydo namai vis labiau stiprėjo ir stiprėjo. Atpažinkime – Dievas stebi jūsų elgesį šį rytą, kaip jūs elgiatės visuose jūsų keliuose. Kokie yra jūsų keliai šį rytą?

Kai Jis vedė juos per dykumą iš Egipto, kad įvestų juos į pažado žemę jų įsūnijimo dieną, Jis pasakė: „Jie nusidėjo ir jie nepažino Mano kelių.“ Jeigu jūs nežinote Jo kelių, tuomet jūs negalite Jam patikti visuose Jo keliuose. Tuomet jūs negalite elgtis išmintingai visuose savo keliuose. Tuomet jūs neturėsite užtikrintumo, kad visada darote tuos dalykus, kurie Jam patinka. Bet Jis pasakė: „Mokykitės iš Manęs, Aš esu romus ir nuolankios širdies. Būkite tobuli kaip Tėvas esantis danguje yra tobulas.“

Visus šiuos metus, šiuos paskutinius dvidešimt metų Dievas vedė žmonės paskirtuoju keliu – išbandymai ir sunkesni išbandymai, formavo juos pagal Žodžio Atvaizdą. Dabar – antras patepimas, pakartotinis pripildymas, Dinamika, po to, kai buvo įrodyta, kad savyje jie turi šias dorybes. Jie suvokia. Jie supranta tai tuo metu, kai Šventoji Dvasia jų viduje padaro tai realybe. Ką jie pajautė savo širdyje, ką jie jaučia, ką jie sekė visus šiuos metus – dabar tai tampa jiems asmeniškai. Jie pažins taip, kaip jie yra Tėve ir Tėvas yra juose. Todėl Jis yra juose ir jie yra Jame. Kokia Valanda. Broliai ir sesės, nepraleiskite to. Pažiūrėkite prie ko buvo prieita. Pažiūrėkite į Raštą: kaip Dievas atidengia Raštą, parodo, kas vyko visus tuos metus. Parodo būtent tą valandą į kurią įėjome – Dievas Savo žmonėse, Dievas ir vėl po uždanga, Žodis ir vėl ant dviejų kojų, tas pats vakar ir šiandien ir per amžius. Pažiūrėkite, kodėl Dievas siuntė pranašą: kad pašauktų žmones, kad pateptų juos, kad apreikštų Pažadą. Po to Dievas juos išbandė, išmėgino juos ir tie, kurie išmintingai elgėsi visuose savo keliuose, dabar yra atskiriami. Aleliuja.

Dangiškasis Tėve, mes stovime Tavo Akivaizdoje, suprasdami, kad mes esame Tavo Akivaizdoje, Viešpatie. Viešpats yra su mumis, nes širdyje mes turime tikslą elgtis išmintingai visuose mūsų keliuose su tobula širdimi Tavo namuose, mūsų atėjime ir išėjime, Viešpatie. O Dieve, mes atidedame į šalį mūsų žmogiškus sugebėjimus, mūsų pasaulietišką išmintį, viską, ką mes galime padaryti, visas žmogiškas pastangas, bandant išpildyti tai, ką Tu ištarei. Tačiau esame tiesiog patenkinti, Viešpatie, tiesiog patenkinti, galėdami elgtis išmintingai, būti kantrūs. Leisdami kantrybei atlikti jos tobulą darbą, kad mes būtume pilnaverčiai ir mums nieko netrūktų. Aleliuja!

O, Dieve, šiandien aš meldžiu, Tėve, vyrai ir moterys stovi Tavo Akivaizdoje, Tavo Žodžio įkvėpime, mato atsiveriantį Raštą, mato, ko Tu iš mūsų reikalauji, mato, kas Tau patinka, mato kaip Dovydas blogį nugalėjo gerumu – jis niekada nekovojo dėl akies už akį ir dėl danties už dantį. Jis atleisdavo, buvo kantrus ir geras, nebuvo lengvai išvedamas iš

kantrybės ar netinkamai nesielgė. Jis nebuvo pasipūtęs. Jis nugalėjo kūno geismą, gyvenimo išdidumą, akių geismą. Padėk mums šiandien, Viešpatie. Išstirk mus ir išbandyk mus, ir pažink mūsų širdis šiandien. Paslėpk Savo Žodį mumyse, kad mes nenusidėtume prieš Tave, nes mes žinome, kad atėjo Valanda. Mes žinome, kad laikas yra arti.

Ir Viešpatie, mes žinome, kad čia yra Tavo sūnūs priešais Tave. Tavo Šventoji Dvasia čia stovi su Aliejaus ragu, tuo Trečiojo Patraukimo Patepimu, ta didele Dangaus dalimi, ta Dieviška Meile. Viešpatie, mes nenorime, kad Tu pasakytum: „Jis nėra šitas,“ – bet mes norime, kad Tu pasakytum, – „Jis yra šitas.“ Mes žinome, kad Tu nežiūri į išorinę išvaizdą, bet Viešpatie, mes žinome, kad Tu žiūri į širdį. Širdį, kuri yra atgręžta į tėvų tikėjimą, širdį, kuri yra pagal Tave, Viešpatie: šitie, kurie yra išmintingi reikaluose, šitie, kurie rūpinasi Tėvo reikalais, kuriems rūpi pašalinti Izraelio gėdą, neieškant populiarumo ir pinigų. O Dieve, tegul Tu suteiksi tai. Tegul tai įkris giliai šį rytą. Leisk tam patekti į vidaus vidų, Viešpatie. Tegul tai tampa asmeniška.

O, kalbėk mūsų sieloms, Viešpatie, leisk mums prasilaužti į sferą, kurioje mes suprasime, kas su mumis vyksta, Viešpatie. O, ačiū Tau, Jėzau. Ačiū Tau, Viešpatie. Tebūna palaimintas Tavo Vardas. Kaip mes Tave šloviname, Viešpatie. Mes iškeliamo į Tave šventas rankas, nes Tu esi Dievas, kuris laikaisi sandoros, ištikimas Savo Pažadui visus šiuos metus. Mes prisimename laiką, kai mes buvome persekiojami ir kai mus spaudė demonų jėgos ir mes šaukėme: „Jeigu turėčiau balandžio sparnus, aš nusukščiau ir turėčiau ramybę.“

Viešpatie, ateina laikas, kai mes šaukiame: „Viešpatie,“ – kai mes nusilpome, – „vesk mane prie Uolos, kuri yra aukštesnė už mane.“

O Dieve, kai mes netekome kraujo ir priešas atėjo prieš mus, o mes pasakėme: „Kaip širdis trokšta upelio vandens.“ Bet dabar mes stovime Tavo padangtėje, aleliuja! Pastatyti ant Uolos, mes nebūsime išjudinti. Viešpatie, Tu vedei mus tiesiu taku. Aleliuja! Nors kariuomenė apguls mus, tuo būsime užtikrinti: Tu esi mūsų Šviesa ir mūsų Išgelbėjimas. Tebūna palaimintas Tavo Vardas, Viešpatie. Aleliuja! O, aleliuja! Ačiū Tau, Jėzau. Tebūna palaimintas Tavo Vardas! Aleliuja! Aleliuja, Viešpatie! Ačiū Tau, Jėzau. Palaimink Savo žmones, Viešpatie. Sustiprink juos šiandien. Padaugink jų tikėjimą. Pakelk juos Dievo Jėgoje. Pripildyk juos iš naujo. Patepk juos iš naujo. Suteik tai, Viešpatie. Jėzaus Kristaus Vardu.